

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

EDİRNE KALEİÇİ EVLERİNİN
DIŞ DUVAR ANALİZİ VE ÇEVRESEL ETMENLERLE
ETKİLEŞİMİNİN ARAŞTIRILMASI

Mimar Nilüfer DİNÇ

F.B.E. Mimarlık Anabilim Dalı Yapı Programında Hazırlanan

YÜKSEK LİSANS TEZİ

79291

Tez Danışmanı : Yrd. Doç. Dr. Meral AYBERK

Prof. Dr. NURDAR ÖLİÇ
[Signature]

Doç. Dr. Ayşe Belenli
[Signature]

Y. Doç. Dr. Meral AYBERK
[Signature]

İSTANBUL, 1998

79291

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ŞEKİL LİSTESİ.....	i
ÇİZELGE LİSTESİ.....	ii
ÖNSÖZ.....	iii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	v
1. GİRİŞ.....	1
1.1 Amaç.....	1
1.2 Kapsam.....	1
1.3 Yöntem.....	2
2. EDİRNE KENTİ'NİN İNCELENMESİ.....	3
2.1 Tarihi Gelişim.....	3
2.1.1 Şehir merkezi gelişimi.....	3
2.1.1.1 Osmanlı dönemi öncesi Edirne.....	3
2.1.1.2 Osmanlı dönemi Edirne.....	5
2.1.1.3 Cumhuriyet döneminde Edirne.....	7
2.2 Edirne'nin İklimi.....	8
2.3 Edirne'nin Bitki Örtüsü.....	9
2.4 Edirne'nin Coğrafik ve Jeolojik Yapısı.....	9
2.5 19.yy. Sonunda Edirne'nin Kullanıcı Profili.....	10
2.6 19.yy. Sonunda Edirne'deki Yapı Ürünleri.....	11
2.7 19.yy. Sonunda Edirne'nin İşgücü Profili.....	11
2.8 Kaleiçi Bölgesinin Gelişimi.....	12
3. EDİRNE KALEİÇİ EVLERİNİN DIŞ DUVAR ANALİZİ.....	17
3.1 Dış Duvar Ana Gövdesi.....	17
3.1.1 Dış duvar taşıyıcı kısmı.....	17
3.1.2 Dış duvar dolgu kısmı.....	20
3.2 Dış Duvar Boşlukları.....	20
3.2.1 Dış duvar pencereleri.....	20
3.2.2 Dış duvar kapıları.....	22
3.3 Dış Duvar Kaplamaları.....	23
3.3.1 Dış duvar dış kaplaması.....	23
3.3.2 Dış duvar iç kaplaması.....	29

4.	ÇEVRESEL ETMENLERİN EDİRNE KALEİÇİ EVLERİ DIŞ DUVARLARINA ETKİSİ.....	33
4.1	Kullanıcıya Bağlı Çevresel Etmenler.....	34
4.1.1	Kullanıcının sosyolojik yapısından kaynaklanan etmenler.....	34
4.2	Doğal ve Yapma Çevreye Bağlı Etmenler.....	35
4.2.1	Isı ile ilgili etmenler.....	35
4.2.2	Yükler ve kuvvetler ile ilgili etmenler.....	35
4.2.3	Yapım süreci ile ilgili etmenler.....	36
4.3	Üretim Kaynaklarına Bağlı Etmenler.....	36
4.3.1	Yapı ürünlerine ve enerjiye bağlı etmenler.....	36
4.3.2	İşgücüne bağlı etmenler.....	36
5.	SONUÇ.....	38
	KAYNAKLAR.....	41
	EKLER.....	43
Ek 1	Kaleiçi Haritası.....	43
Ek 2	Analiz Çizelgeleri.....	44
	ÖZGEÇMİŞ.....	65

ŞEKİL LİSTESİ

		Sayfa
Şekil 2.1	14. Yüzyıl başlarında Edirne.....	6
Şekil 2.2	15. Yüzyıl başlarında Edirne.....	6
Şekil 2.3	19. Yüzyıl başında Edirne şehri.....	14
Şekil 2.4	1903 yangınından sonra Kaleiçi.....	15
Şekil 2.5	Kaleiçi'ne ait 1908 imar planı.....	16
Şekil 3.1	Boyunduruk yükseklikleri.....	19
Şekil 3.2	Sıva yüzeyi sınırları analizi.....	27
Şekil 3.3	Taşıyıcı iskelet ile sıva birleşimi.....	28
Şekil 3.4	Dış duvar sıva yapım teknikleri.....	30
Şekil 3.5	Bağdadi çita kalınlıkları ve aralıkları.....	31

ÇİZELGE LİSTESİ

	Sayfa
Çizelge 3.1	Dış duvar gövdesinin boyutsal özellikleri..... 18
Çizelge 3.2	Duvar alışımında kullanılan malzeme ve ürün analizi..... 21
Çizelge 3.3	Pencere tipleri..... 22
Çizelge 3.4	Giriş kapı düzenleri..... 24
Çizelge 3.5	Kullanılan sıva çeşitleri..... 25
Çizelge 3.6	Dış duvar ahşap kaplama analizi..... 29
Çizelge 3.7	Dış duvar kaplama çeşitleri..... 30
Çizelge 3.8	Sıva kaplama analizi..... 32
Çizelge 4.1	Çevresel etmenler..... 33
Çizelge 5.1	Edirne Kaleiçi evlerinin genel değerlendirmesi..... 40

ÖNSÖZ

Geçmiş dönemlerdeki kültürümüzün ürünü olan tarihsel konutlar her geçen gün yokolmaktadır. Bu konutların korunmaları ve gelecek kuşaklara aktarılmaları gerekmektedir. Bu da, bu tür yapıların doğru tespit ve belgeleme çalışmalarının yapılmasına bağlıdır. Bu tür çalışmalar, yapıların korunmaları sırasında uygulamaların doğru olabilmesi için belge niteliğinde olacaktır.

Bu çalışmanın yapılması sırasında değerli önerileri ile çalışmamı yönlendiren hocam, sayın Yrd.Doç.Dr. Meral AYBERK'e teşekkürlerim sonsuzdur.

Ayrıca çalışmalarımda öneri ve yardımları ile bana katkıları olan çalışma arkadaşlarım Araş.Grv. Filiz ŞENKAL, Araş.Grv. Semiha KARTAL'a ve sonsuz desteğinden ötürü Kerem KARSU'ya teşekkür ederim.

ÖZET

Yapıldığı dönemin kültürel izlerini taşıyan geleneksel evlerimizin korunmaları ve gelecek kuşaklara aktarılmaları gerekmektedir. Bu gereklilikten yola çıkılarak; köklü bir kültürün ve uygarlığın ürünleri olan ve her geçen gün biraz daha yok olan mimari anlayışın analizleri yapılarak tespit edilmesi düşünülmüştür. Tez kapsamını oluşturan Edirne Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarında; kullanılan malzemeler, uygulanan yapım teknikleri ve üretim detayları hakkında bilgi edinilmesi amacıyla “Edirne Kaleiçi Evlerinin Dış Duvar Analizi ve Çevresel Etmenlerle Etkileşiminin Araştırılması” başlıklı tez hazırlanmıştır. Bu çalışma beş ana bölümden oluşmaktadır. Bu bölümler; çizelge, şekil ve fotoğraflar yardımıyla desteklenmektedir.

Birinci bölümde; çalışmanın amacı, kapsamı ve çalışma yöntemi belirtilmektedir. İkinci bölümde; Edirne kentinin tarihi gelişimi ve iklimi, bitki örtüsü, coğrafik ve jeolojik yapısı incelenmiş, bunun yanısıra 19. yy sonlarında Edirne’deki kullanıcı profili, yapı ürünleri, işgücü profili açıklanmıştır. Üçüncü bölümde; Edirne Kaleiçi evleri dış duvar elemanlarının, ana gövde, boşluk ve kaplama bileşenine ayrılarak yapılan analizleri çizelgeler ve şekillerle açıklanmaktadır. Dördüncü bölümde de yapılan analizler sonucu belirlenen yapım teknikleri, üretim detayları ve kullanılan malzemeler ile çevresel etmenlerin etkisi değerlendirilmektedir. Beşinci bölüm olan sonuç bölümünde ise, yapılan incelemeler ışığında Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarının genel değerlendirilmesi yapılmıştır. Bu değerlendirmeden yola çıkarak dış duvar elemanının sistem detayı oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler:

1. Kaleiçi
2. Geleneksel Konut
3. Duvar
4. Çevresel Etmen
5. Yapım Tekniği

ABSTRACT

It is a requirement to conserve our traditional houses which have the cultural traces of the period during which they were built and to transfer them to the future generations. Because of this requirement, it has been thought to determine this architectural understanding by analyzing it, which is the product of a rooted culture and civilization and vanishes from day to day.

This thesis, named as “ The Analysis of the Outer Wall of the Houses of Edirne Kaleiçi and the Investigation of Their Interaction with the Environmental Factors”, has been prepared for the purpose of having the knowledge about the materials used, the construction techniques applied and the production details in the outer walls of The Houses of Edirne Kaleiçi. This study contains five main chapters. These chapters are supported by means of tables, figures and photographs.

In the first chapter, the objective of this study, its content and method; and in the second chapter the historical development of Edirne City and the environmental factors are presented. The third chapter explains the analyses done under the headings of the main body, the cavities and coating of the outer wall elements of the Houses of Edirne Kaleiçi. The interaction of the construction techniques, the production details and the materials used, which have been determined by analyses done, with the environmental factors are evaluated in the fourth chapter. Finally, in the fifth chapter which is the conclusion chapter, a general assessment of the outer wall elements of the Houses of Edirne Kaleiçi is presented in the light of the investigations done.

As a result of this assessment, the system detail of the outer wall elements is constituted and the data interactions of the general assessment with the environmental factors are presented as tables.

Keywords:

1. Kaleiçi
2. Traditional Housing
3. Wall
4. Environmental Factor
5. Construction Technique

1. GİRİŞ

1.1 Amaç

Geçmiş dönemlerin kültür izlerini taşıyan Edirne Kaleiçi evleri her geçen gün yok olmaktadır. Kültürümüzü tanımak, yaşatmak ve gelecek kuşaklara aktarmak hepimizin yerine getirmekle zorunlu olduğu bir görevdir. Bu konutların korunmaları ve gelecek kuşaklara aktarılması, koruma yetersizliği nedeniyle her geçen gün yok olan yapısal ayrıntılarının anlaşılması ve belgeleme çalışmalarının titizlikle, doğru bir şekilde yapılmasına bağlıdır. Bu konuya yönelik araştırmalar; yapıların koruma çalışmaları sırasında uygulamaların aslına uygun olabilmesi ve günümüzdeki yeni uygulamalarda o dönemin uygulanmış bir takım detaylarının kullanılabilmesi ve geleneksel mimarinin yaşatılmasında belge niteliği taşıması bakımından önemlidir. Bugüne kadar Kaleiçi evleri ile ilgili az sayıda bilimsel araştırma yapıldığı tespit edilmiştir. Bu araştırmaların çoğu evlerin plan, cephe ve merdiven analizlerini içeren çalışmalardan ibaretti. Evlerin yapı elemanları analizi ve bu elemanların çevresel etmenler ile etkileşimi konusunda bir eksiklik hissedilmiş ve giderilmesi düşüncesiyle böyle bir çalışmaya başlanmıştır.

Çalışmada, evlerin yapılmış olduğu dönemde kullanılan malzemeler, uygulanan yapım teknikleri ve üretim detayları irdelenmeye ve belgelenmeye çalışılmaktadır. Bunun yanısıra evlerin üretim dönemlerinde varolan doğal çevre, kullanıcıya ve üretim kaynaklarına bağlı çevresel etmenlerin durumu ve bunların analiz edilen yapı elemanlarının oluşumundaki etkilerinin araştırılması amaçlanmaktadır.

1.2 Kapsam

Çalışma kapsamını oluşturan Edirne Kaleiçi evleri, üretildiği dönemin karakteristik özelliklerini taşıması yönünden önemlidir. Bu çalışmada Edirne Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarının analizleri yapılmıştır.

Çalışma alanı olarak; geleneksel konutların daha yoğun bulunduğu Maarif Caddesi ile Topkapı Caddesi arasında kalan bölge belirlenmiştir. Kaleiçi yerleşim alanı, Cumhuriyet Caddesi, Balıkpazarı Caddesi ve Ali Paşa Orta Kapı Caddeleri ile düşeyde dört ayrı parçaya ayrılmaktadır. Kentin ileri gelen yaşlılarınca her birinde farklı azınlıkların yaşamış olduğu

ifade edilmiş olan dilimlerden karakteristik evler seçilmeye çalışılmıştır. Belirlenen alan içinde daha iyi korunmuş veya restore edilmiş evlerde ölçülere ulaşamadığından, bileşen ölçüleri alınabilecek nitelikteki 20 ev seçilmiştir.

Bu seçilen evler üzerinde yapılan analizleri etkileyen çevresel etmenler olarak; doğal çevre etmenleri, kullanıcıların sosyo-ekonomik yapısına ilişkin etmenler ve üretim kaynaklarına bağlı etmenler incelenmiştir.

1.3 Yöntem

Bu araştırma belirlenen çalışma alanı içinde yapılan analiz çalışmaları üzerine kurulmuştur. Tez beş ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde; çalışmanın amacı, kapsamı ve çalışma yöntemi belirtilmektedir. İkinci bölümde Edirne kentinin tarihi gelişimi incelenerek Edirne'nin iklimi, bitki örtüsü, coğrafik ve jeolojik yapısı açıklanmış, 19. yy. sonlarında Edirne'deki kullanıcı, yapı ürünleri ve işgücü profili belirtilmiştir. Üçüncü bölümde; Edirne Kaleiçi evleri dış duvarının ana gövde, boşluk ve kaplama bileşenlerine ayrılarak yapılan analizleri çizelgelerle ve şekillerle açıklanmaktadır. Dördüncü bölümde de çevresel etmenin tanımı yapılarak sınırlandırılması açıklanmış, seçilen çevresel etmenlerin Kaleiçi evleri dış duvarına etkisi değerlendirilmiştir. Beşinci bölüm olan sonuç bölümünde ise, yapılan incelemeler ışığında Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanının genel değerlendirilmesi yapılmıştır.

2. EDİRNE KENTİ'NİN İNCELENMESİ

2.1 Tarihi Gelişim

Edirne kenti kısa süreler için başka devletlerin egemenliği altına girse de, uzun yıllar Roma ve Bizans İmparatorluğunun yönetimi altında kalmıştır. Edirne için büyük değişikliklerden biri Osmanlı yönetimine girmesi olmuştur. Kentin fiziksel gelişimi incelenirken yönetsel açıdan geçirdiği bu değişikliklere koşut olarak ele alınmasında; bu farklı dönemlerin belirlenmesi ve kentin gelişimindeki çeşitli evrelerin ortaya konması açısından gerek duyulmaktadır.

2.1.1 Şehir merkezi gelişimi

2.1.1.1 Osmanlı dönemi öncesi

Trakya bölgesinde yapılan arkeolojik kazılar ile; Edirne ve civarındaki ilk yerleşmenin 5-6 bin yıl önce yapıldığı belirlenmiştir (İçişleri Bakanlığı, 1967).

Bu bölgenin sakinleri olan Trak kabileleri Asya'dan Karadeniz üzerinden geçen kuzey yolunu takip ederek Tuna boylarına gelmiş ve daha sonradan kendi isimlerini alan Trakya bölgesine yerleşmişlerdir (Bayık, 1973).

İlk önceleri mağaralarda yaşayan kabileler, daha sonraları bazen etrafi hendek ve çitlerle kuşatılmış köylerde, bazen de nehir ve deniz kıyılarında kazıklar üzerine inşa edilen evlerde oturmuşlardır. Bu tip yerleşim alanları oluşturan Trak kabilelerinden birinin Edirne'nin bulunduğu yerde yaşadığı anlaşılmıştır (İçişleri Bakanlığı, 1967). En büyük Trak kabilelerinden biri olan "Odrisler" tarafından kurulan kasabanın ismi, çeşitli eski kaynakların büyük bir kısmında "Orestia" ya da "Orestias" olarak kullanılmaktadır. Yerleşimin Trak boylarından Odrislerin yaşadıkları alan içinde kalması bu ismin "Orestia" olma olasılığını yükseltmektedir (Özdeş, 1951). Bu ilk yerleşmenin nerede yapılmış olduğuna ilişkin kesin bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak birbirinden az uzaklıkta farklı yerleşim alanları kurularak, daha sonra bir kasabaya dönüştüğü düşünülmektedir.

Tarih içinde yerleşim alanlarının yeni gelenler tarafından kullanıldığı göz önüne alınırsa; Edirne kalesinin ve Osmanlı Saraylarının Tunca nehrinin kuşattığı eğimli arazi üzerinde kurulması daha önce buralarda bir yerleşim alanı varlığının olabileceğini ortaya koymaktadır.

Nitekim Ord. Prof. Şevket Aziz Kansu'nun yapmış olduğu araştırmalar sonucu bu ilk Trak yerleşme yerinin Edirne il merkezinden yaklaşık 5 km kuzeybatıda bulunan Çardak Altı denilen ve bölgede Tunca nehrinin üst sekisi üzerinde olduğu tespit edilmiştir(Kansu, 1965).

Çardakaltı'nda bezekli, bezeksiz olmak üzere çok sayıda seramik parçasına, taş el değirmenleri cilalı taş baltaları gibi yazı öncesine ait kültür buluntularına rastlanmıştır. Bunun yanı sıra hiçbir madeni eşyaya rastlanmamış olması bu yerleşme yerinin cilalı taş devri sonuyla, madenler çağı başlangıcına kadar indiğini göstermektedir.

Traklar'ın ayrı ayrı koloniler şeklinde yaşamaları devamlı bir güç birliği içinde olmalarını engellemiştir. MÖ. 340 da Makedonya hükümdarının eline geçen Trakya'da, Edirne bir koloni haline getirilmiştir(Bayık, 1973). Helenizm çağında çeşitli ayaklanmalara sahne olup, çeşitli krallıkların nüfuzuna giren Trakya MÖ. 280-279 yılında Galatların istilasına maruz kalmıştır. MÖ. 168'de de Makedonya krallığını yıkan Romalılar tarafından hakimiyet altına alınmıştır(Bayık, 1973).

Edirne MS. 117-137 yıllarında Roma İmparatoru Hadrianus tarafından yeniden imar edilmiştir. Yeniden inşa edilen şehre Hadrianopolis adı verilmiştir(Eyice, 1965). Hunlar ve Gotlar 9. yüzyılın ikinci yarısından sonra Hunlar ve Gotlar bölgeyi tehdit etmeye başlamışlardır.

Kent 618 yılında Bulgar istilasına uğramış, bundan sonra da Bizans ve Bulgar'lar arasında birkaç kez el değiştirmiştir(İçişleri Bakanlığı, 1967). Yapılan bir anlaşma ile kent Bizans topraklarına katılmış ise de 914 yılında Bulgar Çarı Sinson tarafından bu anlaşma bozularak ele geçirilmiştir. Kısa süren bu işgalden sonra 916 yılında Edirne yine Bizanslılara geçmiştir(Akansel, 1990).

Bizans devleti 16.yüzyılda birçok isyan ve kargaşalıklara sahne olmuştur. Güç durumunda kalan Bizans kralı Kantakuzenos yöredeki hakimiyetini Aydınoğlu Ömer Bey ve Osmanlı Beyi Orhan Bey'den yardım alarak sürdürmüştür. Kent daha sonraları 1362 yılında Murat Hüdavendigâr döneminde Lala Şahin Paşa tarafından savaşız olarak Türk topraklarına katılmış ve 1365'te başkent olarak Osmanlı tarihinde yerini almıştır(Kepsutlu, 1990).

2.1.1.2 Osmanlı dönemi Edirne

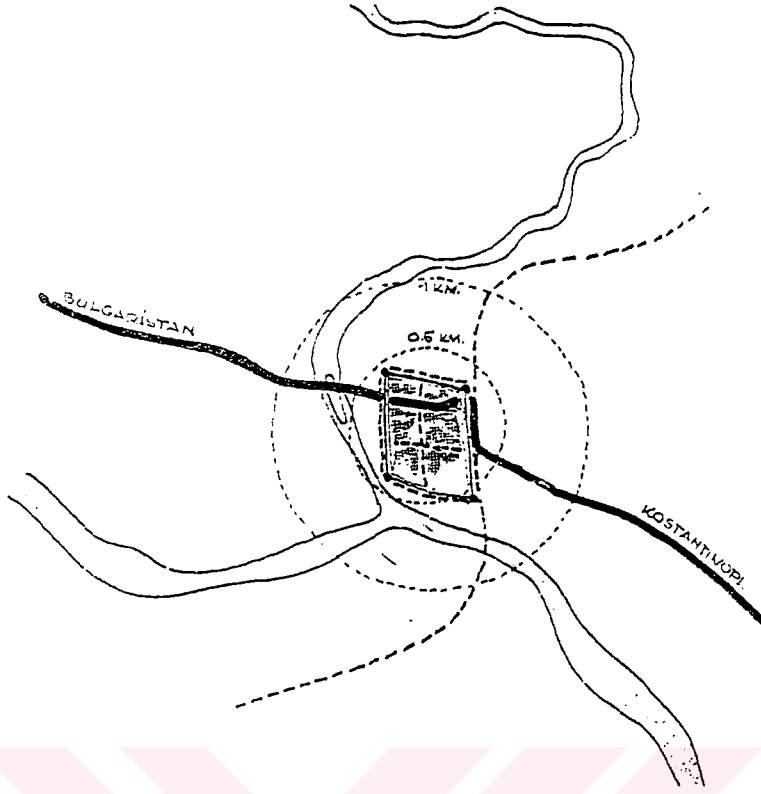
Roma ve Bizans Dönemleri'nde parlak bir devir yaşayan Edirne, Osmanlı Devleti'nin eline geçtiğinde, Bizans'ın İstanbul'u koruyan bir sınır kenti durumunda idi. Osmanlılar ile birlikte oldukça görkemli yeni bir döneme daha giren Edirne, İstanbul'un alınışına dek uzun yıllar Osmanlı Devleti'nin başkentliğini yapmıştır.

Osmanlı Padişahı I.Murat kente ilk girdiğinde Hadrianopolis adını Edrine'ye çevirmiş ve bu isim Edirne olarak değişerek günümüze dek gelmiştir.

Ele geçirildiğinde yalnızca Kaleiçi semtinden oluşan eski kent, bugünkü Edirne'nin merkezini oluşturarak hala varlığını sürdürmektedir. Kaleiçi ve Yıldırım mahallesi yerinde kurulmuş olan Aina kasabasından oluşan Bizans yerleşimi daha sonra Osmanlılarca oldukça genişletilmiştir. Osmanlı'ların yeni ele geçirdikleri tüm yerlere olduğu gibi buraya da fetihten sonra Anadolu'dan getirilen Türk nüfus yerleştirilmiştir.

Edirne'de oluşan nüfus artışı ve başkent oluşu ile birlikte hükümdarların burada oturmaya başlaması, kentin ekonomik ve sosyal yaşamını da canlandırmıştır. Avrupa ülkelerine karşı açılan savaşlarda bir merkez durumuna gelen kentte, yönetici, bilim adamı, tüccar gibi grupların yaşamaya başlamasıyla; saray, medrese, bedesten, çarşı gibi pek çok önemli yapı inşa edilmiştir. II.Murat döneminde büyük ve bayındır bir kent durumuna gelen Edirne, bugünkü Yıldırım mahallesi ile birlikte 100 hektarlık bir alana yayılmıştır(Akansel, 1990). (Şekil 2.1)

Kentin en parlak devrini yaşadığı 15.yüzyıl, günümüzde çoğu ayakta olan cami, medrese, çarşı gibi anıtsal yapılar ile donatıldığı dönem olmuştur. Bu yüzyılda İstanbul'un fethi ile birlikte başkent taşınması dahi Edirne'nin Avrupa yolu üzerinde önemli bir stratejik nokta ve ticaret merkezi olma özelliğini yitirmesine neden olmamıştır. Kent alanı, batı ve kuzey yönündeki yeni imaret ve sarayıçi gelişmeleri ile birlikte 350 hektarlık bir alana ulaşmıştır(Akansel, 1990) (Şekil 2.2).

Şekil 2.1 14. Yüzyıl başlarında Edirne (Akansel, 1990)

Şekil 2.2 15. Yüzyıl başlarında Edirne (Akansel, 1990)

Osmanlı toplumu üzerinde 16.yüzyılda ağır ekonomik bunalım yaşanmıştır. Bu ekonomik bunalımın etkileri Edirne kenti üzerinde de görülmüştür. Yüzyılın sonuna doğru Kürt Abdal olayı (1586) ve Avusturya seferi sırasında oluşan sınıflar arası çarpışmalarla (1589), kentin önemli ölçüde gerilediği bilinmektedir(Darkot, 1965).

Edirne kenti 18. yüzyılda ard arda gelen yangın ve depremler nedeniyle oldukça harap olmuştur. Kent bir süre daha ticaret merkezi olma özelliğini korusa da Osmanlı Devleti'nin gerilemesine koşut olarak eski parlak günlerini bir daha gelmemek üzere yitirmiştir. Üç Şerefeli Cami yanında çıkan 1746 tarihli yangında otuz kadar mahalle tümüyle yanmış, pek çok eser zarar görmüştür. Kentin 1752 yılında geçirdiği büyük depremde pek çok konut ve anıtsal yapısı yıkılmış, bunlardan çoğu bir daha onarılamamıştır(Peremeci, 1939).

Fetihten sonra geçen 400 yıla yakın bir süre boyunca yabancı işgaline uğramayan Edirne, 19. Yüzyılda üç kez işgal edilmiştir. Bu işgallerden ilkinde, Osmanlı Devleti'nin yenilgiye uğraması nedeniyle Müslüman halk büyük ölçüde Edirne'den göç etmeye başlamış ve kentin Hıristiyan nüfusu artmıştır. Edirne kentinin ikinci kez işgali 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşı dönemine rastlamış, bu savaşın da yenilgi ile sonuçlanması üzerine Edirne bir iç vilayet özelliğini yitirerek, bir sınır kenti, Doğu Avrupa'da Osmanlı Devleti'nin ileri karakolu niteliğini kazanmıştır. Edirne üçüncü kez 1912 yılında Osmanlı Devleti ile Balkan Devletleri arasında çıkan savaşta Bulgarlar tarafından işgal edilmiştir. Bu savaşlar döneminde Edirne'de işgal ve salgın hatalıklar nedeniyle çok sayıda insan ölmüş, kentin birçok mahallesi ve yapıları yıkıma uğramıştır(Baysal, 1965).

2.1.1.3 Cumhuriyet döneminde Edirne

Birinci Dünya Savaşı'nda Yunanlılar tarafından işgal edilen ve savaş sonunda yeniden Türk sınırları içine giren Edirne kenti, yaşadığı savaşlar dolayısıyla yıkıma uğramış, küçük ve az nüfuslu bir il olarak Cumhuriyet Dönemine başlamıştır. Bu dönemde Edirne'nin toplumsal ve kültürel gelişimi, kentin Genel Müfettişlik Merkezi olmasından etkilenmiş, yine bu dönemde başlatılan eğitim ve kültür seferberliği Edirne'yi Trakya'nın kültür merkezi durumuna getirmiştir. Edirne'nin günümüzde okur-yazarlık oranı yüksek illerden biri oluşu büyük ölçüde bu dönemin etkinliklerinden kaynaklanmaktadır.

Cumhuriyet Dönemi'nde Edirne'nin gelişimini belirleyen etkenlerden en önemlileri, kentin bir sınır kenti oluşu ve buna bağlı olarak gelişen nüfus hareketleridir. İkinci Dünya Savaşı

sırasında, Almanların Balkanları işgal ettiği 1940-1945 yılları arasında Edirne ve çevresi, olumsuz sonuçlara neden olan bir süreç daha yaşamıştır. Bu sürecin etkileri daha sonraki yıllarda da sürmüştür, savaş yıllarında yöre halkının büyük ölçüde Anadolu'ya göç etmesinin yanı sıra, okullar ve müzeler gibi kurumlar da Anadolu ve İstanbul'a taşınmış, Edirne kenti eski canlılığını bir daha geri gelmeyecek biçimde yitirmiştir. Savaş sonrasında sözü edilen kurumların yeniden kurulmasında güçlüklerle karşılaşmış, müzelerdeki yapıtların bir bölümü de geri getirilememiştir(Bayık, 1973).

Türkiye'de 1950 sonrasında yaşanan ekonomik canlanmanın, toplumsal yaşama farklı yönlerde etkileri olmuştur. Özellikle 1965'den sonra karayolu taşımacılığının önem kazanması ve yurt dışında çalışan işçilerin artması, E-5 Karayolu'nu Edirne'nin toplumsal yaşamında önemli bir öge durumuna getirmiştir. Karayolu; kent yaşayanlarına yeni ilişkiler, yeni yaşama biçimleri ve yeni gelir kaynakları kattığı gibi, kentin gelişme yönünü de belirlemiştir. Kentte yeni yapılaşma alanlarının E-5 Karayolu kenarında ve İstanbul yönünde yoğunlaşma eğilimi gösterdiği görülmektedir.

Edirne'de sosyal yaşamın canlanması 1970'lerde başlamıştır. Petrol üreticisi Ortadoğu ülkelerine giden en kısa yol olan E-5 Karayolunun öneminin artması, Edirne'yi oldukça önemli bir transit merkezi durumuna getirmiştir. Bunun yanı sıra, ilin 1969'da "Kalkınmada öncelikli yöreler" kapsamına alınması hızlı bir sanayileşmeye ve bu kentin canlanmasına neden olmuştur(Edirne Ticaret Odası, 1985).

Ancak kentin genel yapısı tümüyle değişmekten henüz uzaktır. Sanayileşme oranı yüksek olmakla birlikte kentsel nüfus artış hızı ve oranı Türkiye genelinin altındadır. Buna bağlı olarak yavaş gelişen fiziksel yapı üzerinde son yıllarda kentte kurulan Trakya Üniversitesi etkin olmaya başlamıştır. 1982 yılında kurulan Trakya Üniversitesi kentte bir nüfus hareketine neden olmakla beraber kentsel yapıya getireceği etkilerin zaman içinde artacağı da açıkça görülmektedir.

2.2 Edirne'nin İklimi

Edirne, hem Akdeniz ikliminin hem de Orta Avrupa'ya özgü kara ikliminin etkisi altında kalan bir geçiş bölgesidir. Bölge Karadeniz, Ege ve Marmara denizlerinin de etkileriyle zaman zaman ve yer yer farklı iklim özellikleri gösterir. Kışlar, Akdeniz iklimi etkisi

gösterdiği zamanlarda ılık ve yağışlı, kara iklimi etkisini gösterdiğinde de oldukça sert ve kar yağışlı geçmektedir. Yazlar sıcak ve kurak, bahar dönemi ise yağışlıdır.

Edirne'de yıllık sıcaklık ortalaması 13.5°C'dir. Yağışların yıl içerisinde düzenli olarak dağıldığı ilde, yıllık ortalama yağış miktarı, 599.3 mm'dir. En çok yağış, kasım, aralık ve ocak aylarında düşmektedir. İlde yılın 74.3 günü açık, 196.6 günü bulutlu, 94.4 günü ise kapalı geçmektedir. Kar yağışlı günler sayısının 7.7 olduğu Edirne il merkezi, yılın 15.1 günü kar örtüsüyle kaplı kalmaktadır. Yine il merkezinde 29.5 günün sisli, 1.3 günün dolulu, 35.2 günün ise kırılgılı geçtiği belirlenmiştir (Meteoroloji, 1990).

2.3 Edirne'nin Bitki Örtüsü

Bitkiler yağış nedeniyle, gelişme dönemlerindeki su noksanlıklarını, kış aylarında toprakta biriken nemden karşılarlar. İlde bağıl nem oldukça yüksektir. Bu durum, bitki örtüsü üzerinde olumlu bir etki yapmaktadır. İl topraklarının %47'si tarım yapılan topraklar, %13'ü ağaçlık ve ormanlık, %34'ü çayır ve otlaklar, %6'sı da ürün vermeyen topraklardır(Bayık, 1973).

Kuzeyde, Istranca eteklerindeki meşe ormanlarından odun ve kömür yapımında yararlanır. Ergene havzasında boyu kısalan meşe koruluklarına rastlanır. Kuru Dağı çam ormanlarıyla, güney kıyıları ise makilerle kaplıdır.

2.4 Edirne'nin Coğrafik ve Jeolojik Yapısı

Edirne ili, yurdumuzun Trakya kısmında, 26° 02' 00" ile 27° 00' 04" doğu boylamları, 40° 05'08" ile 42° 00' 00" kuzey enlemleri arasında yer alır. Kent, Meriç Nehri boyundadır. Kapsamı, kuzey-güney doğrultusunda 150 km., doğu-batı doğrultusunda da 25-26 km. olan bir alandır. Böylece Edirne, 6255 Km² 'lik bir alana yayılmıştır.

Kentin coğrafi önemi, Meriç Nehri'nin kıyısında ve ona ulaşan nehirlerin ovaya açıldığı yerde kurulmasındandır. Ayrıca, Avrupa'yı Asya'ya bağlayan bir köprü görevindedir. Yeri her mevsimde ulaşım için elverişlidir.

Doğanın ona sağladığı bu olanaklar nedeniyle Edirne, barış dönemlerinde ticaret, kültür, turizm yönünden diğer kentlerimizden ayrı bir önem taşır. Geçmiş devirlerde, savaşların etkin olduğu zamanlarda da ordular için bir geçit yeri olmuştur.

Kaleiçi, Tunca Nehri'nin Meriç'e dökülmeden önce oluşturduğu düzlük bir alanda bulunmaktadır. Ana yerleşme alanının batısında yer alan Kaleiçi'ni doğudan kuşatan kale dışı mahalleleri, doğuda yer alan yaylanın dik kenarına dayanmaktadır. Tunca'nın Meriç'le birleştiği yerde deniz seviyesine göre 37 m olan yükselti, Meriç'in karşı yakasındaki Karaağaç yerleşmesinde 50 m yi geçmekte, kentin ana yerleşme alanı ile Kaleiçi'nde 55 m'ye çıkmaktadır. Kentin tam ortasında yer alan Selimiye Camiinde 75 m'ye ulaşan yükselti, Kıyık Mahallesi'nin bulunduğu yerde 95 m'yi bulmakta, Buçuk Tepe'de ise 100 m'yi aşmaktadır(Özdeş, 1951).

Kentin kuzey bölümü, kristalen şist ve mermerlerle, güney kısmındaki Meriç Ovası miosen formasyonlarından olan alüvyonlarla kaplıdır. Enez bölgesi ise andezit spiktilerle örtülüdür. Kentin alt kesimindeki düzlük alan olan Karaağaç Mahallesi ve Kaleiçi yerleşmesi, genç akarsu tortuları üzerindedir. Bu alanlarda yeraltı su düzeyi oldukça yakındır. İl sınırları içinde tektonik oluşumlar fazla yer kaplamadığından, Edirne ikinci ve üçüncü derece deprem bölgesine girmektedir(Yurt Ansk.).

2.5 19.yy. Sonunda Edirne'nin Kullanıcı Profili

Osmanlılar'ın Edirne'yi Bizanslılardan aldıkları dönemde kent halkını kültür yönünden Rum Traklar oluşturuyordu. Fetih sırasında yapılan anlaşmaya göre gayrimüslim halk yalnızca Kaleiçi'nde oturabilecek, Müslümanlar kale dışına yerleşecekti. Osmanlılar tarafından Anadolu'dan getirilen Türkler Kaleiçi dışına yerleştirilerek Türk mahalleleri oluşturulmuştur. İmparatorluğun büyüyüp, gelişmesine paralel olarak bayındır bir şehir haline gelen Edirne'nin nüfusu XIX. Yüzyıl ortalarında 100000'i aşmış iken XX. Yüzyılın ilk senelerinde 87000'e düşmüş ve bu nüfusun 47000'ini Türk, 20000'e yakını Rum, 15000'ini Yahudi, 4000'ini Ermeni ve 2000'den biraz fazlasını Bulgarlar oluşturuyordu. Zaman içinde, özellikle Balkan Savaşı ve Yunan işgali sırasında kent nüfusu iyiden iyiye azalmıştır(Kazancıgil, 1992). Osmanlı Devleti, gayrimüslim azınlığa dini, adli, idari ve eğitim alanında kendi liderleri başkanlığında, kurumlarını ve yasalarını düzenleme ve kullanma hakkı ile her cemaate reisini seçme yetkisini tanımıştır. İmparatorlukta gayrimüslim halk yönetim yönünden yarı yarıya, dinsel yönden ise neredeyse tamamen bağımsızdı. Aynı zamanda bu halk, ekonomik özerkliğe de sahipti. Böylece azınlıklar askerlik gibi tehlikeli görevlerden korunuyor,buna karşılık sadece askerlik vergisi olarak az bir para veriyorlardı. Türk gençleri 6-7 hatta bazen 8 yıllarını askerlikte geçirirken, azınlık çocukları, gençliklerini eğitim ile geçirerek güven içinde sanat

ve ticaretle uğraşmış ve İmparatorluğun iktisadi hayatını hemen-hemen ele geçirmişlerdir. Özellikle Edirne Kaleiçi'nde oturan gayrimüslim aileler, kentin ticari hayatını uzun yıllar ellerinde tutmuş, çoğunlukla zengin ve sosyal açıdan zorlamalara tabi tutulmayan ailelerdir(Kazancıgil, 1992).

2.6 19.yy. Sonunda Edirne'deki Yapı Ürünleri

Osmanlı İmparatorluğu'nda ev inşaatı XX. Yüzyıla kadar, büyük ölçüde yöresel malzemeye bağlı kalmıştır. Bölgesel üslûpların varlığı en fazla bu zorunluluğa ve gerçeğe dayanmaktadır. Böylece inşaatta kerpiç, taş veya ahşabın hakim olduğu belli alanlar ortaya çıkmıştır.

Yapı malzemeleri ihtiyaca göre diğer illerden getirilmekteydi. Malzemeler geldiği yere veya kesildiği şekle göre isim almaktaydı. Boylarda ve ağırlıklarda belli bir standardizasyon bulunmaktaydı. İller arasında yapılan bu malzeme değişiminde kullanılan yapı malzemesinin usulüne uygun olarak yapılmasını ve fiyatların kontrol edilmesini mimarbaşı denetlemekteydi(Eldem, 1984). İmparatorluk döneminde genellikle evler ahşap olduğundan, kerestenin önemi büyüktü. Piyasada kullanılan malzeme ve boyut çeşitliliği, kereste endüstrisinin zenginliğinin bir sonucudur. Bununla beraber büyük merkez ve şehirlerde ve çoğunlukla nakil olanaklarının daha kolay olduğu bölgelerde, kerestenin uzak yollardan getirilip yapılarda kullanıldığı bilinmektedir. Kaleiçi evlerinde Romanya'dan getirilen fırınlanmış keresteler kullanılmıştır. Bu nedenle günümüze kadar orjinalliklerini koruyabilen cephe süslemeleri doğrama işleri ve ince zarif işler yapılabilmektedir.

Yapılarda kullanılan tuğla ve kiremitlerin boyutu standardize idi ve boyları sık sık kontrol edilmekteydi. Tuğlanın büyük ve küçük olmak üzere iki boyutu bulunmaktaydı. Tuğlanın büyük boyu, kargir duvar inşaatında kemer ve tonozlarda, küçük boyu ahşap karkas arası dolgu olarak ve bacalarda kullanılmaktaydı(Eldem, 1984). Yapılarda kullanılan taşlara, kullanım yerlerine ve kesiliş şekillerine göre isim verilmekteydi. Taşlar bu isimlerine göre sipariş edilmekteydi. Yapılarda kullanılan demir, çivi yapımında kullanılan demirden ibaretti.

2.7 19.yy. Sonunda Edirne'nin İşgücü Profili

Osmanlı dönemindeki sivil mimaride, mimarların oynadıkları role ait kesin bilgi bulunmamaktadır. Yalnız bir binanın, mimarın düşüncesine göre bütün süslemeleri ve ayrıntıları ile yapılmadığı düşünülmektedir. Mimarın daha çok binanın planlamasına ve kaba

inşaat uygulamasına katıldığı, ek süsleme ve döşeme işlerinin uzman sanatkarlar tarafından yapıldığı tahmin edilmektedir. Genellikle her devrin belirlenmiş ve herkes tarafından paylaşılan ortak bir zevki bulunmaktaydı. Bu nedenle mimar veya kalfanın diğer uzman sanatkarlardan ayrı görüş ve fikre sahip olma olasılığı yoktu(Eldem, 1984).

Osmanlı İmparatorluğunun sosyal etnik gruplaşması, mimarlarında da bulunmaktaydı. Azınlık mimarları, sivil mimaride Türk mimarları gibi yer alıp, etkin olabilmekteydi Özellikle XIX. Yüzyılda Osmanlıların giderek sanat işlerinden daha fazla ayrılmışlardır. Boşalan bu yerler Rum ve Ermeni mimarlar doldurmuştur. Fakat gerek Rum olsun gerek Ermeni olsun, azınlık mimarları eski yapı geleneğine, olanaklar ölçüsünde bağlı kalmış ve Türk mimarlarından fazla ayrılmamışlardır(Eldem, 1984). Bu nedenle Osmanlı İmparatorluğu'nun geniş sınırları içinde, bütün bölgesel, yerel özelliklere rağmen, birbirine benzer ve karakter birliği olan evler ortaya çıkmıştır.

Her şehirde her çeşit kalfa, usta ve sanatkarlar bulunmazdı. Özellikle küçük şehir ve kasabalarda kalfa, usta ve sanatkarlar dışarıdan gelmekteydi. Bazı işçiler gezer yapı grupları halinde mesleklerini yerine getirirlerdi. Bunlar yer yer gezer, siparişler alır, işe başlar veya diğer mevsime söz verirlerdi. Bu gezici sanatkarlar grupları sayesinde, aynı tarzda yapıların yapılması sağlanmıştır(Eldem, 1984).

2.8 Kaleiçi Bölgesinin Gelişimi

Kaleiçi yerleşmesi, kentin güneybatısında, Talat Paşa Bulvarı (eski E-5), Saraçlar Caddesi ve Tunca nehirleri arasında kalan alan içinde, günümüzde birkaç kalıntı dışında tamamen ortadan kalkmış bulunan eski surların çevrelediği, yaklaşık 26 hektarlık dikdörtgen bir alanı kaplamaktadır. Edirne'nin ilk yerleşim çekirdeği olan Kaleiçi'nde kent dokusu birbirini dik kesen sokaklardan oluşmaktadır. Kuzey-Güney ve Doğu-Batı yönünde düzenli aralıklarla birbirini dik kesen bu sokaklar ve caddeler, yaklaşık 160 adet yapı adası oluşturmaktadır.

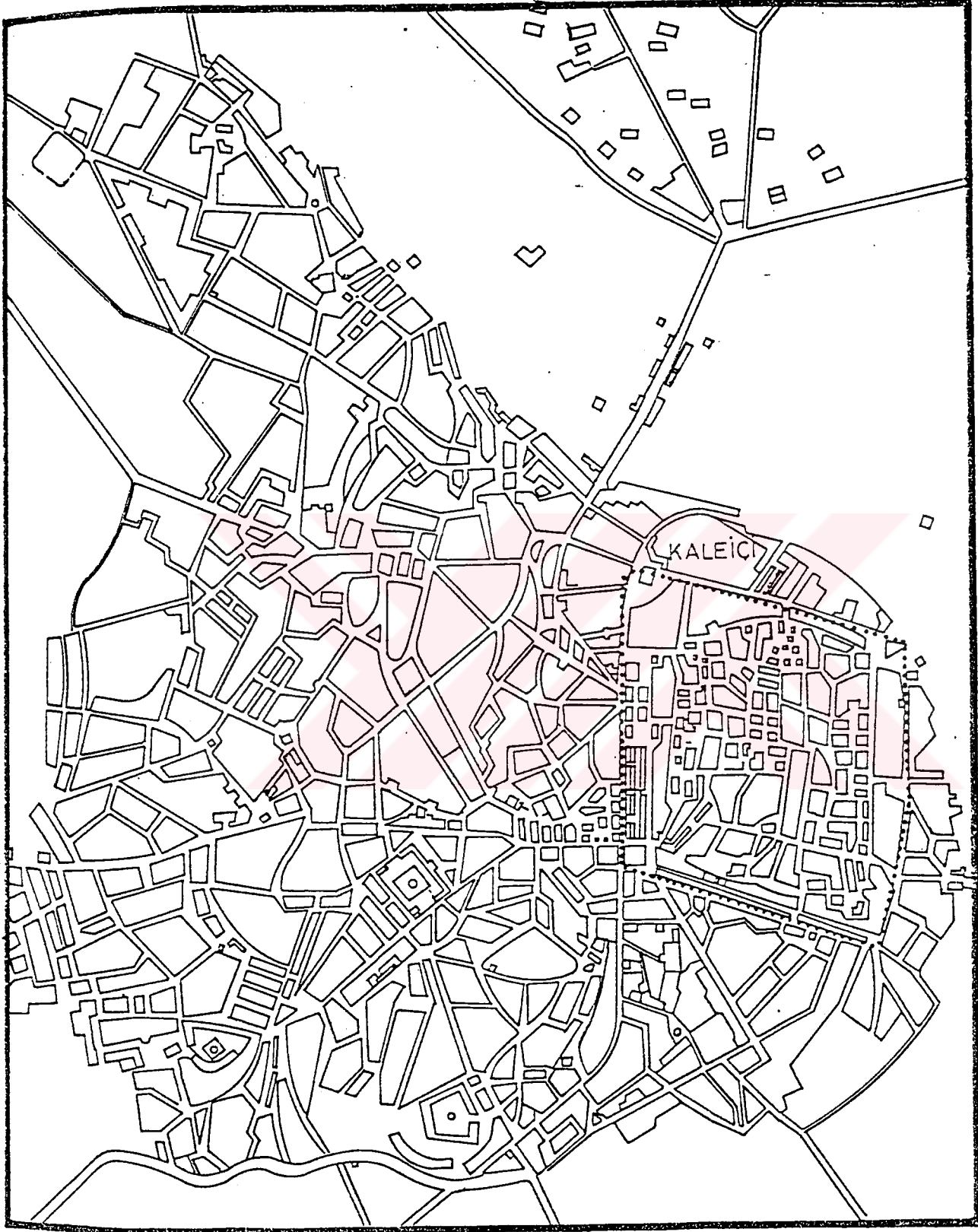
Cadde ve sokaklarla birlikte; konutların biçimi ve yapısı açısından kentin diğer bölümleriyle farklılıklar gösteren Kaleiçi yerleşmesi kentin tarihi ticaret merkezinin batı yönünde Ali Paşa Kapalı Çarşısının oluşturduğu aksın arkasında yer almaktadır (Ek 1). Ali Paşa Çarşısı'nın üç kapıyla açıldığı Saraçlar Caddesi, Edirne kentinin en önemli iki ulaşım aksından biridir. Bu cadde kentin en yoğun alışveriş bölgesi olarak Kaleiçi yerleşmesinin doğu sınırını oluşturmaktadır. Kent merkezinin Karaağaç yerleşmesi ile bağlantısını sağlayan Saraçlar

Caddesi, Ali Paşa Kapalı Çarşısının başlangıcında kesişir. Batı yönünde Kapıkule yoluna açılan Talat Paşa Bulvarı, Kaleiçi yerleşmesinin kuzey sınırı olarak kabul edilmektedir.

Mehmet Selami Bey tarafından çizilmiş bir haritaya (Şekil 2.3) göre, bugünkü yerleşim planına benzer fakat daha düzensiz bir yapıya sahip olduğu anlaşılan Kaleiçi yerleşmesi, günümüzdeki plana 20.yüzyılın başında sahip olmuştur. Zaman zaman uğradığı yangın ve depremler sonucu oldukça harap durumda olan Kaleiçi, 1903 yılında geçirdiği bir yangınla yok denilecek hale dönmüştür (Şekil 2.4). O dönemde Osmanlı Devleti'nde geçerli olan Ebniye Kanununun yangın yerleri ile ilgili 20. maddesine göre, 10 evden fazlası yandığında, o yerin yangından önceki yol durumu ve parselini gösteren bir harita hazırlanır, daha sonra aynı yasanın 1. maddesinde belirtilen yeni yollar açılır, dörtgen ve dikdörtgen biçimli yapı adaları üzerinde bir mülk sahibine, eski payı oranında yer gösterilir ve yeni düzeni gösteren harita arsa sahiplerine bildirilirdi (Çoşgun, 1992).

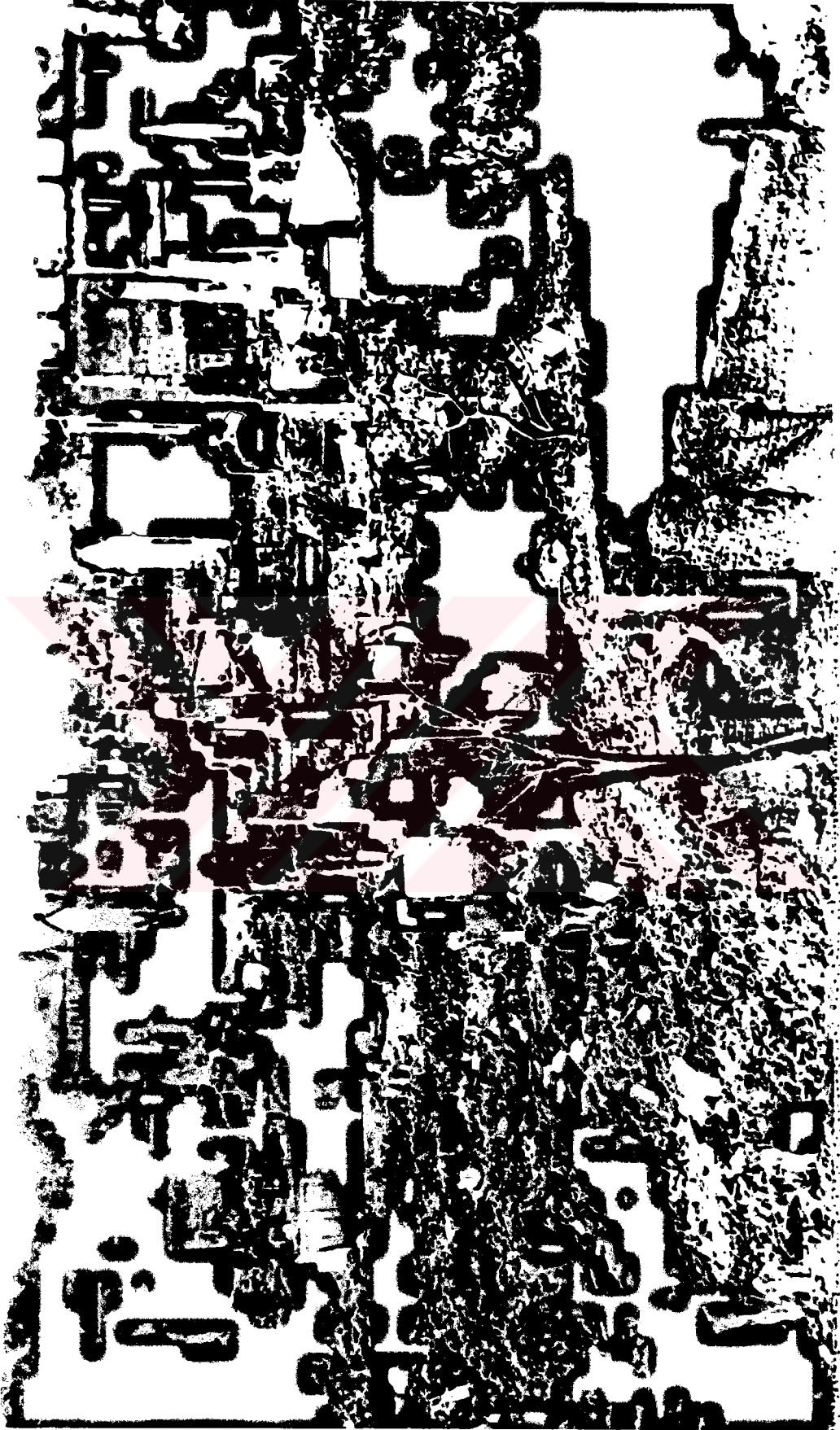
Kaleiçi'nin yolları genişletilerek, birbirine dik sokaklardan oluşan bir dokunun oluşumunu zorlayan bu yasaya göre, dönemin Belediye Başkanı Dilaver Bey tarafından 1908 yılında Fransız uzmanlara yeni bir plan hazırlatılmıştır (Kepsutlu, 1990) (Harita 2.5). Hippotamus plan şemasında düzenlenen yeni yerleşim planına göre konutlar genellikle iki katlı, bitişik ve arka bahçeli, ahşap iskeletli olarak yapılmıştır.

Azınlık ustalar tarafından inşa edilen bu konutlar günümüzde, klasik kentleşmenin beraberinde getirdiği yapılaşma olgusundan ve alınan yanlış kararlardan, kültür değerlerinin bilincinde olmayan halk ve mal sahiplerinin ilgisiz tutumlarından etkilenmektedir. Sivil mimari örneklerinin yoğun olduğu bu alan özgün dokusunu giderek yitirmektedir.

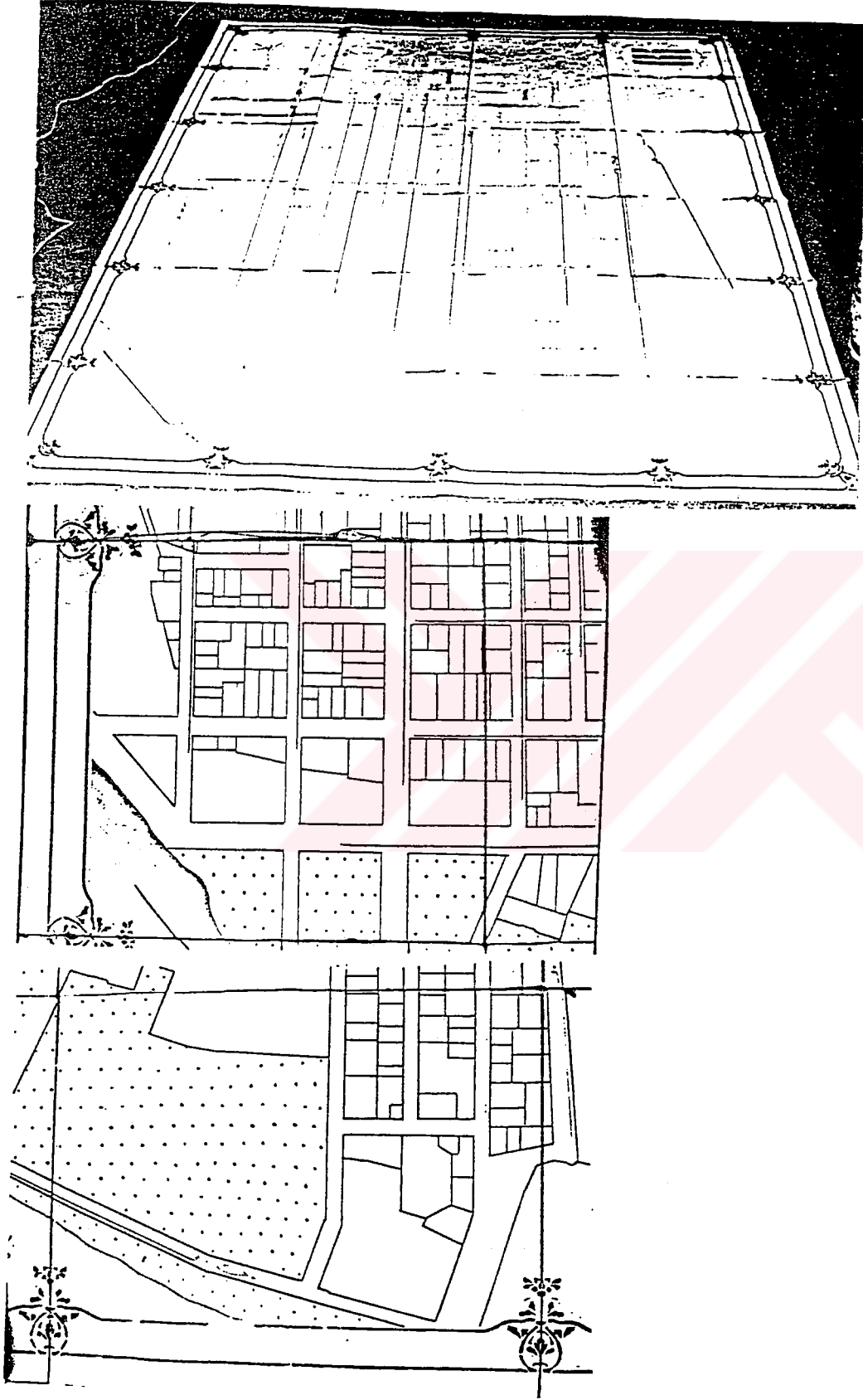

Şekil 2.3 19. Yüzyıl başında Edirne şehri (Kepsutlu,1990)

Souvenir d'Andrinople.

Şekil 2.4 1903 yangınından sonra Kaleiçi (Tayyip Yılmaz Arşivi)

Şekil 2.5 Kaleiçi'ne ait 1908 imar planı (Kepsutlu, 1990)

3. EDİRNE KALEİÇİ EVLERİNİN DIŞ DUVAR ANALİZİ

Edirne Kaleiçi evlerindeki dış duvarın analizleri ana gövde, boşluklar ve kaplamalar olmak üzere bileşenlerine ayrılarak yapılmıştır. Analizler sonucu elde edilen veriler aşağıdaki gibidir.

3.1 Dış Duvar Ana Gövdesi

Kaleiçi evleri dış duvar elemanı ana gövdesi bileşeni; taşıyıcı ve dolgu olmak üzere iki ayrı bölümde analiz edilmiştir.

3.1.1 Dış duvar taşıyıcı kısmı

Edirne Kaleiçi bölgesindeki 20 ev üzerinde yapılan analizler sonucu; evlerin tümünün ahşap karkas sistem ile yapıldığı belirlenmiştir. Evlerin ahşap karkas sistemlerinde köşe dikmesi olarak 10/10, 10/12, 12/12'lik, ara dikme olarak da 10/10 ve 10/12'lik ahşap dikme kullanılmıştır. Köşe dikmelerinden en çok 12/12'lik, ara dikmelerinden de 10/12'lik ahşap dikme kullanıldığı saptanmıştır (Çizelge 3.1).

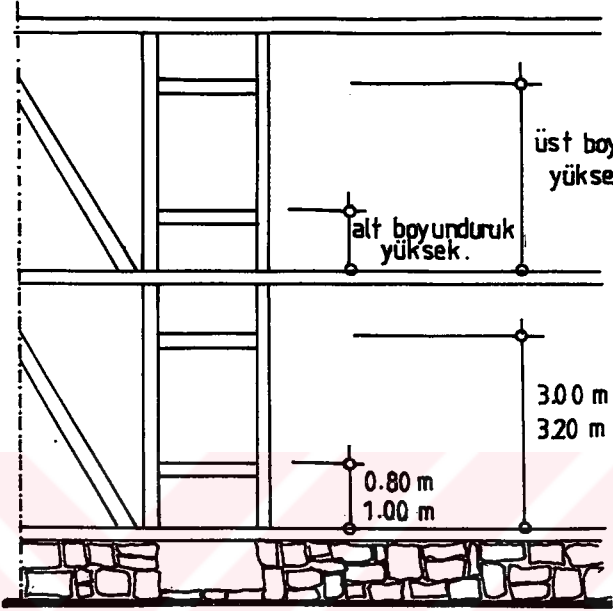
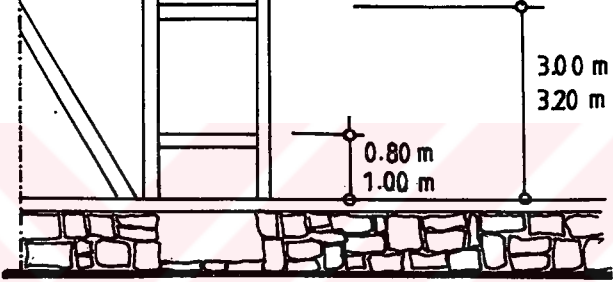
Yapı ada genişliklerine ve evlerin planlarına bağlı olarak değişen köşe dikme aralıklarının 3.50m, 4.00m ve 4.50m olduğu tespit edilmiştir. Evlerin %60 gibi büyük bir çoğunluğunda, köşe dikme aralığının 4.00m olduğu görülmüştür.

Kullanılan pencere genişliklerine çeşitliliğine bağlı olarak değişebilen ara dikme aralıklarının da 1.00m ile 1.40m arasında değiştiği saptanmıştır. Analiz edilen Kaleiçi evlerinde en çok kullanılan ara dikme aralık ölçüsünün 1.00m olduğu tespit edilmiştir (Çizelge 3.1).

Kaleiçi bölgesindeki evlerde yapılan analizler sonucunda; alt boyunduruğun 0.80m ve 1.00m olmak üzere iki farklı yükseklikte kullanıldığı saptanmıştır (Şekil 3.1). En çok kullanılan alt boyunduruğ yüksekliğinin 1.00m olduğu belirlenirken, pencere yüksekliğini belirleyen üst boyunduruğun en çok 3.00m, en az da 3.20m yüksekliğinde kullanıldığı tespit edilmiştir (Çizelge 3.1)

Çizelge 3.1 Dış duvar gövdesinin boyutsal özellikleri

TAŞIYICI KISIM ÖZELLİKLERİ		KULLANIM YÜZDELERİ		
		Bodrum kat	zemin kat	birinci kat
KÖŞE DİKME ARALIĞI	3.50 m	%0	% 25	% 11
	4.00 m	% 0	% 60	% 60
	4.50 m	% 0	% 15	% 29
KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 10 cm	% 0	% 15	% 20
	10 / 12 cm	% 0	% 35	% 20
	12 / 12cm	% 0	% 50	% 60
ARA DİKME ARALIĞI	1.00 m	% 0	% 35	% 60
	1.20 m	% 0	% 25	% 20
	1.30 m	% 0	% 15	% 10
	1.40 m	% 0	% 25	% 10
ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 10 cm	% 0	% 15	% 20
	10 / 12 cm	% 0	% 85	% 80
ALT BOYUNDURUK YÜKSEKLİĞİ	0.80 m	% 0	% 45	% 20
	1.00 m	0	% 55	% 80
ÜSTBOYUNDURUK YÜKSEKLİĞİ	3.00 m	% 0	% 75	% 90
	3.20 m	% 0	% 25	% 10
KAT YÜKSEKLİĞİ	2.20 m	% 25	% 0	% 0
	2.30 m	% 20	% 0	% 0
	2.50 m	% 55	% 0	% 0
	3.25 m	% 0	% 5	% 10
	3.50 m	% 0	% 45	% 40
	4.00 m	% 0	%40	% 40
	5.00 m	% 0	% 10	% 0
DUVAR KALINLIKLARI	50 cm	% 100	% 0	% 0
	20 cm	% 0	% 100	% 100

BOYUNDURUK YÜKSEKLİKLERİ	ŞEKİL
ALT BOYUNDURUK YÜKSEKLİĞİ	
ÜSTBOYUNDURUK YÜKSEKLİĞİ	

Şekil 3.1 Boyunduruk yükseklikleri

Edirne Kaleiçi evlerinde katların değişik yüksekliklere sahip oldukları belirlenmiştir. Bodrum kat yüksekliği 2.20m ile 2.50m arasında, zemin kat yüksekliği de 3.25m ile 5.00m arasında değişmektedir. Bodrum kat yüksekliğinde en çok 2.50m, zemin kat yüksekliğinde de 3.50m kat yüksekliği kullanılmıştır.

Kaleiçi evlerinin geneli bodrum kat üzeri tek kat tipinde olan evlerden oluşmaktadır. Analiz edilen 20 adet evin 11'i bodrum kat üzeri tek kat, 9 adedi ise bodrum üzeri iki kat tipindedir. İki katlı evlerde kat yüksekliklerinin, 3.25m ile 4.00m arasında değiştiği tespit edilmiştir(Çizelge 3.1).Duvar kalınlığının bodrum kat dış duvar elemanında taş olması nedeniyle 50cm, zemin ve birinci kat dış duvar elemanlarında ise 20 cm olduğu saptanmıştır (Çizelge 3.1).

3.1.2 Dış duvar dolgu kısmı

Analiz edilen evlerde yapım sistemi olarak; 30-40 cm yüksekliğindeki subasmana kadar örülmüş olan taş duvar üzerine ahşap karkas sistemin yapıldığı tespit edilmiştir. Bodrum kat dış duvarında taş ve tuğla malzeme kullanılmıştır. Evlerin %25'inde sadece taş, %75'inde ise taş ve tuğlanın birlikte kullanıldığı belirlenmiştir. Taş duvar örgüsü içine 2-3 sıra tuğla örülerek yatayda hatillar oluşturulmaya çalışılmıştır. Evlerin tümünde bodrum kat dış duvar elemanının derzli moloz taş duvar örgüsü ile yapıldığı tespit edilmiştir (Çizelge 3.2).

Kaleiçi'nde analiz edilen evlerin zemin katında; iki ev dışında hepsinde dolgu gereci kullanılmıştır. Dolgu gereci kullanılan 18 evin büyük bir çoğunluğunda kerpiç kullanıldığı saptanırken, sadece %22'sinde tuğla kullanıldığı belirlenmiştir (Çizelge 3.2).

İki katlı dokuz evin beşinde dolgu gereci kullanıldığı tespit edilmiştir. Tuğla, birinci kat dış duvar elemanında dolgu gereci kullanılan evlerde daha çok kullanılmıştır. Dolgu gereci olarak kullanılan tuğlanın ölçüleri belirlenemez iken, kerpiç ölçülerinin 30 / 15 / 8 cm olduğu saptanmıştır (Çizelge 3.2).

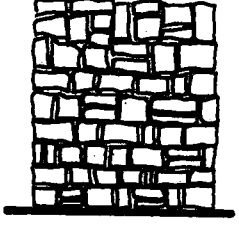
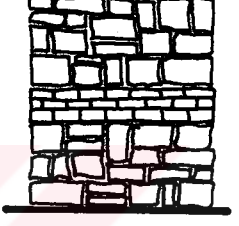
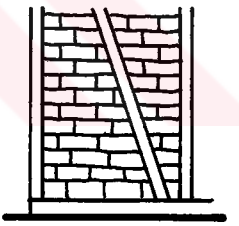
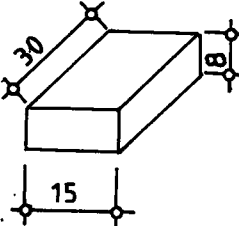
3.2 Dış Duvar Boşlukları

Edirne Kaleiçi evlerinde yapılan dış duvar elemanı analizlerinde dış duvar boşlukları pencere ve kapı olarak incelenmiştir.

3.2.1 Dış duvar pencereleri

Kaleiçi evlerinin dışarı ile bağlantısını sağlayan bileşenlerden biri olan pencereler, çok sayıda ve farklı boyutlarda düzenlenerek odaların ışığını ve görüşünü artırmıştır. Birbirinden farklı ve değişik çözümlerde pencere tipleri uygulanmıştır. Kaleiçi evlerinin tümünün bitişik düzende tasarlanmış olmaları nedeniyle, pencereleri genellikle sokağa ve arka bahçeye olmak üzere iki cepheye açılmıştır. Köşe parsel ve bahçeli konutlarda üçüncü bir cephe olanağı ortaya çıkmaktadır.

Çizelge 3.2 Duvar oluşumunda kullanılan malzeme ve ürün analizi

DUVAR OLUŞ. KULL. MALZ.	DOLGU ÜRÜNLERİ	KULLANIM YÜZDELERİ			UYGULAMA ŞEKLİ
		bodrum kat	zemin kat	birinci kat	
TAŞ		%25	-	-	
TAŞ + TUĞLA		%75	-	-	
	TUĞLA	-	%22	%60	
	KERPİÇ	-	%78	%30	

Plan şemasına göre; girişin bir veya iki yanında yer alan odalardaki pencere sayısı ikidir. Odaların küçük olması durumunda pencere sayısı bire inmektedir. Üst katlarda balkon ve çıkmaların yer alması ile pencere düzeninde değişiklikler olmaktadır. Üst katlarda cumba veya vurgulanmak istenen yerdeki pencere tipi değişik düzenlenmektedir.

Kaleiçi evlerinin tümünde pencere malzemesi olarak ahşap kullanılmıştır. İncelenen tüm evlerde, yandan menteşeli iki kanatlı pencere tipine rastlanmıştır. Evlerin %40'ında tamamlayıcı parça kullanıldığı tespit edilmiştir. Tamamlayıcı parça kullanılan evlerin genelinde kepenk kullanıldığı saptanırken, demir parmaklık kullanılan evlere de rastlanmıştır.

İnceleme yapılan Edirne Kaleiçi evlerinde sekiz farklı pencere tipine rastlanmıştır. Yukarıda belirtildiği gibi açılış biçimlerinde farklılık bulunmayan pencerelerde biçim farklılığının düşey ve yatay kayıtlardaki bölünme sayılarına göre oluştuğu tespit edilmiştir (Çizelge 3.3).

Çizelge 3.3 Pencere tipleri

PENCERE ANALİZİ	ŞEKİL								
TİP									
KULLANIM YÜZDESİ	%10	%10	%25	%5	%10	%15	%15	%10	

3.2.2 Dış duvar kapıları

Çalışma alanı içinde analiz edilen tüm evlerin kapılarında malzeme olarak ahşap kullanıldığı, kapı yüksekliklerinin 2.60m - 3.20m arası değiştiği belirlenmiştir. Kapı üzerindeki tepe pencereleri ile bu yüksekliğin 5.00m'ye kadar ulaştığı örneklere de rastlanmıştır. Kapı yüksekliği olarak en fazla kullanılan yüksekliğin 2.80m olduğu tespit edilmiştir.

Kaleiçi evlerinde giriş nişi ile içeriye çekilmiş olan ana giriş kapısının, yanında veya üstünde bulunan pencereleri ile birlikte bir düzen oluşturduğu tespit edilmiştir. Yerleştirilmiş olan bu pencereler ile hem giriş kontrol edilebilmekte, hem de doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanabilmektedir. Analiz edilen 20 evde, ana giriş kapısı düzeni olarak beş farklı çeşide rastlanılmıştır.

Giriş kapılarının penceresiz olduğu forma sahip bir ev, tek yanda pencereli forma sahip iki ev, üstte pencereli forma sahip altı ev, üstte ve tek yanda pencereli forma sahip bir ev, üstte ve iki yanda pencereli forma sahip on ev olduğu tespit edilmiştir (Çizelge 3.4).

3.3 Dış Duvar Kaplamaları

Edirne Kaleiçi dış duvar elemanlarında yapılan analizlerde dış duvar kaplamaları; dış kaplama ve iç kaplama olarak incelenmiştir.

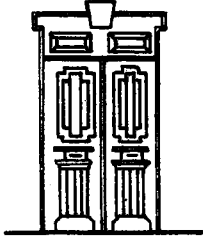
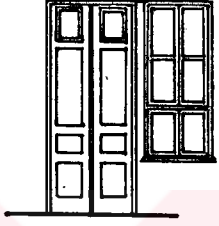
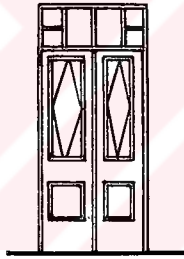
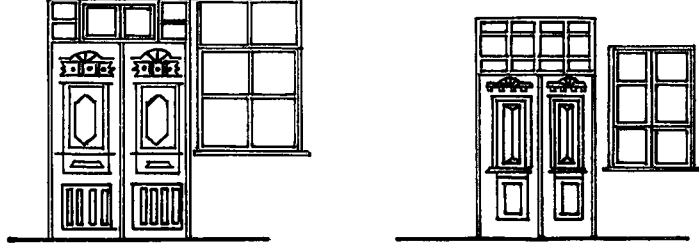
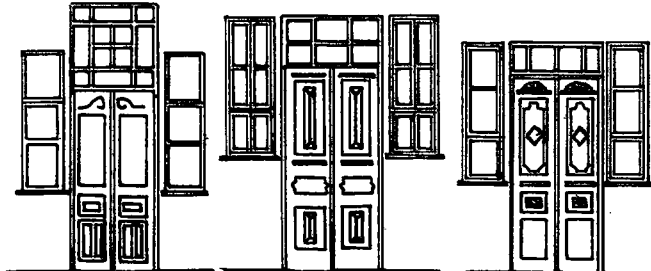
3.3.1 Dış duvar dış kaplaması

Dış duvar dış kaplaması olarak sıva veya ahşap kaplama ya da hiçbiri kullanılmayıp yalnız bırakıldığı görülmüştür. Dış kaplama olarak sıvanın daha çok kullanıldığı belirlenirken, yalnız bırakılma şeklinin sadece bodrum kat dış duvar elemanlarında, derzlerin geniş bir şekilde çimento harçlı bırakılma şeklinde uygulandığı saptanmıştır (Çizelge 3.7)

Dış kaplama olarak sıva kullanıldığı tespit edilen evlerde yapılan analizler sonucu; sıva yapımında dolgu üzeri ve bağdadi üzeri olmak üzere iki farklı tekniğin uygulandığı belirlenmiştir.

Dolgu üzeri sıva yapım tekniğinin, ahşap karkas sistemin arasında kullanılan tuğla veya kerpiç dolgu üzerine kaba ve ince sıva olarak uygulandığı görülmüştür. Bağdadi üzeri sıva yapım tekniğinin ise; gerek arasında dolgu malzemesi kullanılan, gerekse kullanılmayan ahşap karkas sisteme belirli kalınlıktaki çıtalara, belirli aralıklarla çakılarak üzerine sıva uygulanması şeklinde yapıldığı belirlenmiştir (Şekil 3.4).

Çizelge 3.4 Giriş kapı düzenleri

ANA GİRİŞ KAPI FORMU	KULLANIM YÜZDELERİ	ŞEKİL
PENCERESİZ	% 5	
TEK YANDA PENCERELİ	% 10	
ÜSTTE PENCERELİ	% 30	
ÜSTTE VE TEK YANDA PENCERELİ	% 5	
ÜSTTE VE İKİ YANDA PENCERELİ	% 50	

Edirne Kaleiçi evlerinin dış kaplamalarında uygulanan bu iki farklı sıva yapım tekniğinin kullanım yüzdeleri evlerin katlarına göre farklılık göstermektedir. Bodrum ve zemin kat dış duvar yüzeylerinde dolgu üzeri yapım tekniği daha çok kullanılırken; birinci kat dış duvar yüzeylerinde ise bağdadi üzeri yapım tekniğinin daha çok kullanılmıştır (Çizelge 3.8).

Dış kaplama olarak sıva kullanılan evlerde; kırıktı sıva, samanlı çamur sıva ve takviyeli sıva olmak üzere üç farklı sıva çeşidinin kullanıldığı saptanmıştır (Çizelge 3.5). Kırıktı sıvanın sadece bodrum katta kullanıldığı belirlenirken, samanlı çamur sıvanın da daha çok dolgu üzeri sıva yapım tekniği uygulanan evlerde kullanıldığı gözlenmiştir. Analiz edilen evlerin bodrum kat dış duvarlarında en çok samanlı çamur sıva kullanılırken, zemin kat ve birinci kat dış duvar elemanlarında ise takviyeli sıva kullanılmıştır (Çizelge 3.8)

Bağdadi üzeri yapım tekniği kullanılan evlerde iki farklı kalınlık ve aralıkta çıta kullanılmıştır. Bağdadi çıtalarının 3cm ve 2cm kalınlığında ve 2.5cm ve 1.5cm aralığında uygulandığı belirlenmiştir (Şekil 3.5). Edirne Kaleiçi evlerinin dış kaplamalarında uygulanan bağdadi çıta kalınlık ve aralıklarının kullanım yüzdeleri katlara göre farklılık göstermektedir.

Çizelge 3.5 Kullanılan sıva çeşitleri (Çelebi1994, Taymaz1990)

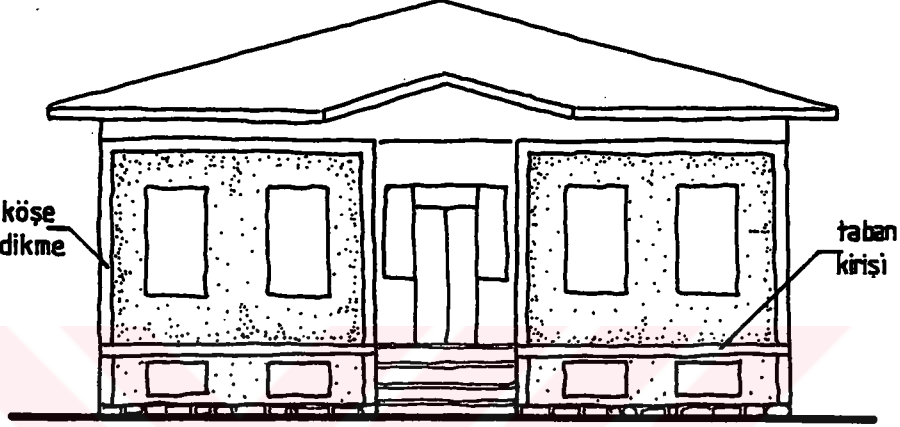

SIVA ÇEŞİDİ	İÇİNDEKİLER
KITIKLI SIVA	1 m ³ KUM+0.670 m ³ SÖNMÜŞ VE SÜZÜLMÜŞ KİREÇ VE 8 KG LİF HALİNE GETİRİLMİŞ KITIK
SAMANLI ÇAMUR SIVA	TOPRAK + SU+ SAMAN
TAKVİYELİ SIVA	1 m ³ KUM + 0.300m ³ SÖNMÜŞ VE SÜZÜLMÜŞ KİREÇ 100 KG ÇİMENTO + 170 LT SU

Evlerin bodrum kat ve birinci kat dış kaplamalarında 3cm kalınlığında ve 2.5cm aralığında bağdadi çıtaları daha çok kullanılırken, zemin katta 3cm kalınlığında ve 2.5cm aralığında uygulanan bağdadi çitası ile 2.5cm kalınlığında ve 1.5cm aralığında uygulanan bağdadi çitasının eşit oranda kullanıldığı saptanmıştır (Çizelge 3.8).

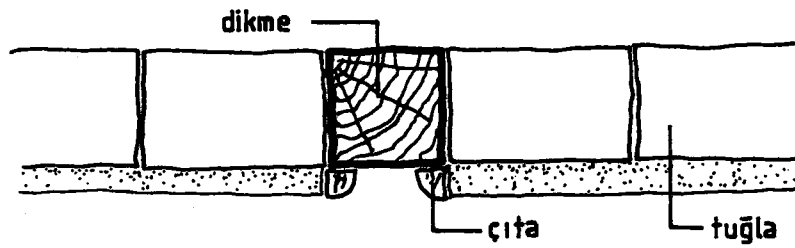
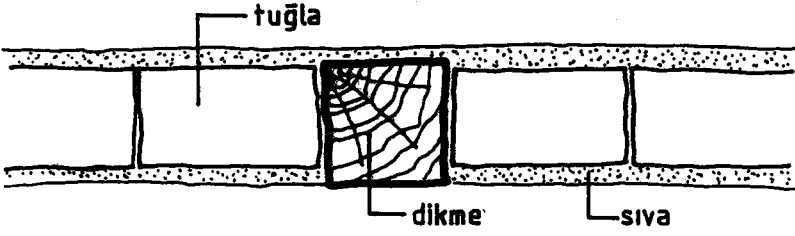
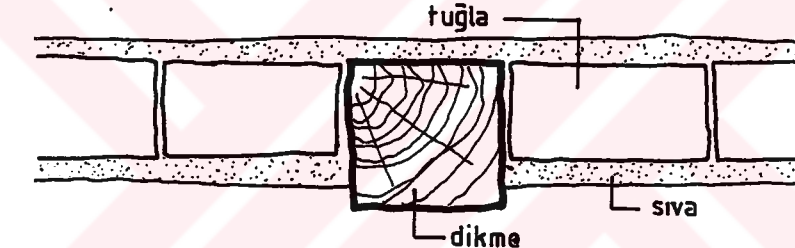
Dış kaplama olarak sıva kullanılan evlerde, sıvanın ahşap karkas sistem elemanlarına uygulanma problemi oluşmuştur. Analiz edilen Kaleiçi evlerinde bu problem, düşey ve yatay duran ahşap kısımların sıvasız, yalın olarak bırakılması ile çözülmüştür (Şekil 3.2).

Evlerin dış kaplamalarında sıva kullanıldığı durumlarda, köşe dikmelerinin ve taban kirişlerinin sıvasız bırakıldığı veya köşe dikmeleri ve taban kirişleri yanısıra pencere kenar dikmelerinin de sıvasız bırakıldığı görülmüştür. Hem zemin hem de birinci katta köşe dikmeleri ve taban kirişleri yanısıra pencere kenar dikmelerinin sıvasız bırakıldığı durum daha çok kullanılmıştır (Çizelge 3.8).

Ahşap karkas sistem elemanları ile sıvanın birleşim detayı incelendiğinde; üç farklı detayın uygulanmış olduğu tespit edilmiştir. Bu detaylardan biri, taşıyıcı iskelet ile sıvanın birleşim detayının çıta ile gizlendiği, diğeri, taşıyıcı iskelet ile sıvanın aynı yüzde yapılarak yalın bırakıldığı, bir diğeri de taşıyıcı iskeletin sıva yüzeyinden önde olacak biçimde çıkıntılı biçimde yapılması ile oluşan detaydır (Şekil 3.3). Kaleiçi evlerinde uygulanan bu taşıyıcı iskelet ile sıva birleşim detaylarının çitalı olanı, hem zemin katta hem de bodrum katta en çok kullanılan detay olmuştur (Çizelge 3.8).

SIVA YÜZEYİ SINIRLARI	ŞEKİL
<p>KÖŞE DİKME. VE TABAN KİRİŞİ SIVASIZ</p>	 <p>köşe dikme</p> <p>taban kirişi</p>
<p>KÖŞE VE PEN. DİKMELERİ VE TABAN KİRİŞİ SIVASIZ</p>	 <p>taban kirişi</p> <p>pencere kenar dikmesi</p> <p>köşe dikmesi</p>

Şekil 3.2 Sıva yüzeyi sınırları analizi

TAŞIYICI İS. İLE SIVA BİR.	ŞEKİL
ÇITALI	
AYNI YÜZ	
ÇIKINTILI	

Şekil 3.3 Taşıyıcı iskelet ile sıva birleşimi

Edirne Kaleiçi evlerinin zemin katlarının %30, birinci katlarının da %43'ünde dış kaplama olarak ahşap kaplama kullanılmıştır. Uygulanan ahşap kaplamalarda 25cm, 20cm ve 10cm olmak üzere üç farklı genişlikte ahşabın kullanıldığı belirlenmiştir. Gerek zemin kat gerekse birinci kat dış kaplamalarında en çok uygulanan ahşap kaplama genişliğinin 20cm olduğu saptanmıştır.

Evlerde uygulanan ahşap kaplamalarda üç farklı kalınlıkta ahşap kullanılmıştır. Ahşap kaplamalarda kullanılan en geniş kalınlığın 2.5cm, en ince kalınlığın da 1cm olduğu saptanırken, çeşitli kalınlıklardaki ahşapların kullanım yüzdelerinin katlara göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

İncelenen Kaleiçi evlerinin dış kaplamalarında uygulanmış olan kaplamalarında ahşap uzunluklarının evlerin cephe genişliklerine bağlı olarak değiştiği gözlenmiştir. Ahşap kaplamalarda 3.5m, 3m ve 1.5m uzunluğunda olmak üzere üç farklı uzunlukta ahşap kullanılmıştır. Daha kolay bulunabildiği ve uygulanabildiği düşünülen 1.5m uzunluğundaki ahşabın en çok kullanıldığı belirlenmiştir(Çizelge 3.6). Kaleiçi evlerinin tümünde ahşap kaplama tipi olarak lambalı binili tipin kullanıldığı tespit edilmiştir.

Çizelge 3.6 Dış duvar ahşap kaplama analizi

ÖZELLİKLERİ		KULLANIM YÜZDELERİ		
		bodrum kat	zemin kat	birinci kat
GENİŞLİK	25 cm	–	% 34	% 34
	20 cm	–	% 50	% 66
	10 cm	–	% 16	% 0
KALINLIK	2.5 cm	–	% 16	% 34
	2 cm	–	% 50	% 0
	1 cm	–	% 34	% 66
UZUNLUK	3.5 m	–	% 50	% 0
	3 m	–	% 0	% 34
	1.5 m	–	% 50	% 66

3.3.2 Dış duvar iç kaplaması

Edirne Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarında yapılan analizler sonucunda; zemin kat ve birinci kat yüzeylerinin tümünde iç kaplama olarak sıva kullanılırken, bodrum kat dış duvar elemanlarının iç yüzeylerinin bir kısmında sıva, bir kısmında da hiç kaplama kullanılmayıp yalın bırakıldığı saptanmıştır (Çizelge 3.7).

İç kaplama olarak sıva kullanıldığı tespit edilen evlerde iki farklı sıva yapım tekniğinin kullanıldığı tespit edilmiştir (Şekil 3.4). Dolgu üzeri ve bağdadi üzeri olan bu yapım tekniklerinin kullanım yüzdelerinin evlerin katlarına göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

Çizelge 3.7 Dış duvar kaplama çeşitleri

KAPLAMA ÇEŞİDİ		KULLANIM YÜZDELERİ		
		bodrum kat	zemin kat	birinci kat
DIŞ KAPLAMA	YALIN	%20	%0	%0
	SIVA	%80	%70	%57
	AHŞAP	%0	%30	%43
İÇ KAPLAMA	YALIN	%35	%0	%0
	SIVA	%65	%100	%100

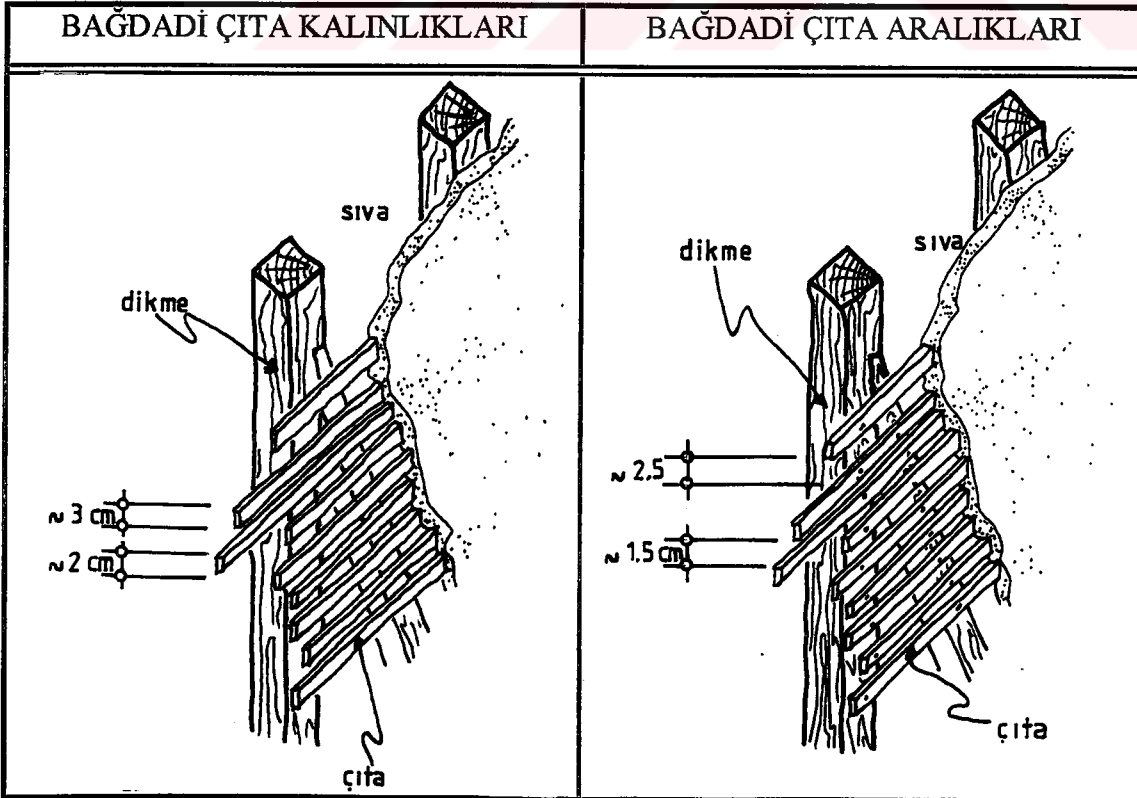
YAPIM TEKNIKLERİ	ŞEKİL
DOLGU ÜZERİ	
BAĞDADI ÜZERİ	

Şekil 3.4 Dış duvar sıva yapım teknikleri

Kaleiçi evlerinin tümünün bodrum kat iç kaplamalarında dolgu üzeri yapım tekniği kullanılırken, zemin kat iç kaplamalarında bağdadi üzeri yapım tekniğinin daha çok tercih edildiği tespit edilmiştir (Çizelge 3.8). Bu tekniğin tercih edilme nedeni olarak iç kaplamalarda daha düzgün satırların elde edilebilme olanağı olmasının etkin olduğu düşünülmektedir.

Edirne Kaleiçi bölgesinde analiz edilen evlerin iç kaplamalarında sıva çeşidi olarak; samanlı çamur sıva ve alçı sıva kullanıldığı saptanmıştır. Samanlı çamur sıva sadece bodrum kat dış duvarının iç kaplamasında kullanılırken, alçı sıva hem zemin kat hem de birinci kat iç kaplamalarının tümünde kullanılmıştır (Çizelge 3.8). İç kaplamalarında alçı sıva kullanılmış evler arasında görülen tek farkın bazı evlerde yapıldığı tespit edilen sıva üzeri dini motifli figüratif resimler olduğu belirlenmiştir.

Bağdadi üzeri yapım tekniği kullanılan evlerde bağdadi çita kalınlıkları ve aralıkları incelendiğinde; iki farklı kalınlık ve aralığa rastlanmıştır. 3cm ve 2cm kalınlığında kullanılan bağdadi çitalarının, 2.5cm ve 1.5cm aralıkla uygulandığı belirlenmiştir (Şekil 3.5). Edirne Kaleiçi evlerinin iç kaplamalarında uygulanan bağdadi çita kalınlık ve aralıklarından; 3cm kalınlığında ve 2.5cm aralığında kullanılan bağdadi çitalarının hem zemin kat hem de birinci kat iç kaplamalarında daha çok kullanıldığı saptanmıştır (Çizelge 3.8).

Şekil 3.5 Bağdadi çita kalınlıkları ve aralıkları

Çizelge 3.8 Sıva kaplama analizi

SIVA KAPLAMA ÖZELLİKLERİ			KULLANIM YÜZDELERİ		
			Bodrum Kat	Zemin kat	Birinci kat
DIŞ KAPLAMA	YAPIM TEKNIĞİ	DOLGU ÜZERİ	%81	%57	%34
		BAĞDADI ÜZERİ	%19	%43	%66
	ÇEŞİDİ	KITIKLI SIVA	%31	%0	%0
		SAMANLI ÇAMUR SIVA	%44	%43	%16
		TAKVİYELİ SIVA	%35	%57	%84
	BAĞDADI ÇITA KALINLIK	3 cm	%66	%50	%75
		• 2 cm	%34	%50	%25
	BAĞDADI ÇITA ARALIK	2.5 cm	%66	%50	%75
		1.5 cm	%34	%50	%25
	SIVA YÜZEYİ SINIRLARI	KÖŞE DİKME VE TABAN KİRİŞİ SIVASIZ	%0	%43	%43
		KÖŞE VE PEN.DİKME SIVASIZ	%0	%57	%57
	TAŞIYICI İSK. İLE SIVA BİRLEŞ.	ÇITALI	%0	%64	%83
		AYNI YÜZ	%0	%28	%0
		ÇIKINTILI	%0	%8	%17
İÇ KAPLAMA	YAPIM TEKNIĞİ	DOLGU ÜZERİ	%100	%60	%33
		BAĞDADI ÜZERİ	%0	%40	%67
	ÇEŞİDİ	SAMANLI ÇAMUR SIVA	%100	%0	%0
		ALÇI SIVA	%0	%100	%100
	BAĞDADI-ÇITA KALINLIK.	3cm	%0	%75	%45
		2 cm	%0	%25	%55
	BAĞDADI ÇITA ARALIK.	2.5 cm	%0	%75	%45
		1.5 cm	%0	%25	%55

4. ÇEVRESEL ETMENLERİN EDİRNE KALEİÇİ EVLERİ DIŞ DUVARLARINA ETKİSİ

Yapının temel işlevlerini yapı öğeleri paylaşır. Yapının ve onu oluşturan öğelerin işlevleri kullanıcıların gereksinmelerinden kaynaklanmaktadır. Kullanıcı gereksinmeleri, “kullanıcının bir mekan içinde yaşamını toplumsal, psikolojik ve fizyolojik rahatsızlıklara uğramadan sürdüreceği ve yaptığı işlerde verimli olmasına yardım edecek olanakları veren çevre koşullarıdır” (Ertürk, 1977). Çevre, genel anlamı ile bütün varlıkların tüm ilişkilerini kapsayan ortamdır (Balanlı ve Öztürk, 1993-94). Varlıklar canlı ve cansız iki bölümde incelenir. Her canlı ve cansız varlığın çevresinde yine canlı ve cansız çevreler bulunur ve birbiri ile ilişkilidir. Yapının çevresi iç ve dış olmak üzere canlı ve cansızların ilişkiler bütününden oluşmaktadır (Balanlı, 1997).

Yapının iç çevresinde;	canlılar	-kullanıcı /insan, hayvan, bitki/
	cansızlar	- yapı ürünleri / su, hava, toprak/
Yapının dış çevresinde;	canlılar	- sosyal çevre / grup, kurum/ - doğal çevre/ insan, hayvan, bitki, mikroorganizma/
	cansızlar	- yapma çevre/ yapı, yapı ürünleri/ - doğal çevre/ su, hava, toprak/

ilişki içindedir. Yapının üretimi ve kullanımında etkili olan çevresel etmenler dört başlıkta sınıflandırılmıştır (Çizelge 4.1)

Çizelge 4.1 Çevresel etmenler (Balanlı, 1997)

A. KULLANICIYA BAĞLI ETMENLER

a. Kullanıcının biyolojik yapısından kaynaklanan etmenler	c. Kullanıcının sosyolojik yapısından kaynaklanan etmenler
b. Kullanıcının psikolojik yapısından kaynaklanan etmenler	

B. DOĞAL VE YAPMA ÇEVREYE BAĞLI ETMENLER

a. Isı ile ilgili etmenler	h. Hayvan, bitki ve mikroorganizma ile ilgili
b. Ses ile ilgili etmenler	i. Katı zararlılar ile ilgili etmenler
c. Su, nem ve diğer sıvılar ile ilgili etmenler	j. Yükler ve kuvvetler ile ilgili etmenler
d. Gazlar ile ilgili etmenler	k. Yerleşme ile ilgili etmenler
e. Işık ile ilgili etmenler	l. Kullanım süreci ile ilgili etmenler
f. Elektrik ile ilgili etmenler	m. Yapım süreci ile ilgili etmenler
g. Yangın ile ilgili etmenler	

C. ÜRETİM KAYNAKLARINA BAĞLI ETMENLER

a. Yapı ürünlerine ve enerjiye bağlı etmenler	c. Parasal ve araçlara bağlı etmenler
b. İş gücüne bağlı etmenler	

D. SİYASA, YASA VE KURUMLARA BAĞLI ETMENLER

- a. Genel yapı üretim siyasalarından /politikalarından /kaynaklanan etmenler
- b. Zorunluluklardan gelen etmenler
- c. Kurumlara bağlı etmenler /yerel yönetimler

Edirne Kaleiçi evleri dış duvar elemanlarında;

Kullanıcıya bağlı çevresel etmenlerden

- . kullanıcının sosyolojik yapısı

Doğal ve yapma çevreye bağlı etmenlerden

- . ısı ile ilgili
- . yükler ve kuvvetler ile ilgili
- . yapım süreci ile ilgili

Üretim kaynaklarına bağlı etmenlerden

- . yapı ürünlerine ve enerjiye bağlı
- . işgücüne bağlı

çevresel etmenlerin etkileri araştırılmıştır.

4.1 Kullanıcıya Bağlı Çevresel Etmenler

4.1.1 Kullanıcının sosyolojik yapısından kaynaklanan etmenler

Edirne Kaleiçi evlerinde yapılan analizler sonucu, dış duvar elemanlarında kullanılan ahşap kaplamalarda ağaç işçiliklerinin en güzel örneklerine rastlanmıştır. Evlerin dış cephelerinde yapılan kaplamalarda kullanılan ahşap genişlikleri 25 cm'ye varırken, inceliklerinin 1 cm kadar az olduğu belirlenmiştir. Gerek ahşap kaplamalarında görülen ince işçilikle yapılan süslemelerin oluşumunda gerekse işlenmiş, fırınlanmış ahşap kullanılmasında ev sahiplerinin sosyal ve ekonomik yapısının etkin rol oynadığı düşünülmektedir. Kaleiçi evleri sahipleri, geçimini ticaret ve el sanatlarıyla sağlayan, gelirleri orta ve üst düzeyde olan bir sınıfa oluşturmaktadır. Kullanıcıların sahip olduğu ekonomik olanaklar ile evlerin yapımında ve işlemlerinde kullanılan malzemelerin kaliteli ve ince işçilikle üretilmelerini sağlamıştır.

Kaleiçi evlerinin iç kaplamalarında, bağdadi sıva üzeri Barok çiçek ve yaprak desenleri ile çerçevelenmiş tapınaklara ait resimlere rastlanmıştır. Kullanıcıların gayrimüslim aileler oluşları ve inanışları iç kaplamalarda resim süslemelerin yapılmasında büyük rol oynamıştır.

4.2 Doğal ve Yapma Çevreye Bağlı Etmenler

4.2.1 Isı ile ilgili etmenler

Edirne'nin iklimi kışları sert, kuru ve soğuk, yazları da sıcak geçen karasal iklim özellikleri taşımaktadır. Yıllık sıcaklık ortalamasının 13.5 °C olduğu ilde sıcaklığın 30°C üzerine çıktığı tropik günler ortalama sayısı 63.3'tür. Bu iklimsel özelliklerin Edirne Kaleiçi evleri ahşap karkas sisteminin duvar elemanına dönüştürülmesinde hem dolgu gereci hem de bağdadi çıtalar üzerine yapılan sıvama yönteminin hep birlikte aynı anda kullanılarak yapılmasında etkisi büyüktür. Böylece dolgu gereçlerinin dayanımı sağlanmış, daha düzgün duvar yüzleri oluşturulmuş ve sert iklim koşullarına karşı yalıtım sağlanmaya çalışılmıştır.

Hakim sert rüzgarlara karşı daha dayanıklı yüzeyler oluşturma amacıyla yapıldığı düşünülen ahşap kaplamalı duvar elemanlarına, kışları sert ve soğuk geçiren Kaleiçi bölgesinde de rastlanmıştır. Tespit edilen ahşap kaplamalı duvar elemanlarında geleneksel ahşap karkas yapım sisteminde kullanılmadığı halde dolgu malzemesi kullanılarak ahşap kaplama yapıldığı tespit edilmiştir. Bu uygulamanın yapılmasında da, sert iklim koşullarına karşı ikinci bir koruma tabakası oluşturma amacının etkin rol oynadığı düşünülmektedir.

4.2.2 Yükler ve kuvvetler ile ilgili etmenler

Edirne Kaleiçi evlerinde giriş katları da iskelet çatki olarak günlük yaşama ayrılmıştır. Yapı kuruluşlarında iskelet çatki, genel olarak yerden 30-40 cm yükseltilmiş kagir subasman üzerine yapılmıştır. Sistemde düşey yükleri karşılamak amacı ile taşıyıcı ahşap dikmeler kullanılmıştır. Duvar boşlukları (kapı, pencere) boyunduruk diye nitelenen yatay bağlantı öğeleri ile sağlamıştır. Bölgenin 2. deprem bölgesi olması nedeniyle, yan itme kuvvetlerini karşılayabilme amacına yönelik köşe dikme - alt taban arasına 60° açı ile destek öğeleri (payandalar) kullanılmıştır.

4.2.3 Yapım süreci ile ilgili etmenler

Kaleiçi'nin farklı azınlıklara ait evlerinin dış duvar elemanlarının gerek ana gövdesinde, gerekse boşluk ve kaplamalarında aynı veya benzer form ve detayların uygulandığı belirlenmiştir. Belirlenen bu özelliğin oluşumunda; Kaleiçi evlerinin 1903 yılında geçirdiği yangın sonrası 5 yıl gibi kısa bir sürede üretilmiş olmalarının etkisi olduğu düşünülmektedir. Ayrıca evlerin üretildiği dönemde belli sayıda usta ve kalfanın bulunabileceği ve ayrı azınlıktan olmalarına rağmen aralarında bir organizasyon kurarak yardımlaştıkları ve birbirinden etkilenerak aynı form ve detayları uyguladıkları kabul edilmektedir.

4.3 Üretim Kaynaklarına Bağlı Etmenler

4.3.1 Yapı ürünlerine ve enerjiye bağlı etmenler

Osmanlı İmparatorluğu sınırlarının genelinde olduğu gibi Kaleiçi'ndeki evlerin büyük bir çoğunluğu ahşaptan yapılmıştır. Evlerin genelini ahşaptan yapıldığı o dönemde kerestenin önemi de çok büyük olmakla birlikte, kullanılan kerestelerin çok iyi cinsten yapıldığı da bilinmektedir(Eldem, 1984). Edirne Kaleiçi cephe kaplamalarında ve süslemelerinde çok ince ve zarif işlerin yapılabilmesinin ve bugüne kadar orijinalliklerini koruyabilmelerinin bu nedene bağlı olduğu düşünülmektedir. Kaleiçi evlerinde yapılan analizler sonucu evlerin taşıyıcı sistemlerinde kullanılan gerek köşe ve ara dikme ölçülerinde gerekse duvar dolgusu olarak kullanılan tuğla ve kerpiç ölçülerinde belli tip ölçülere rastlanmıştır. Belirli tip ölçülerin dışına çıkılmayışında o dönemin malzemelerde uygulanan kontrol sisteminin etkili olabileceği düşünülmektedir(Eldem, 1984).

4.3.2 İşgücüne bağlı etmenler

Osmanlı İmparatorluğu'nun sosyal yapısındaki etnik gruplaşma, mimar ve kalfaları arasında da bulunmaktaydı. Özellikle 19yy. Sonlarına doğru memurluk, askerlik ve çiftçilik gibi işlerin gittikçe daha fazla Türk nüfusunun üzerine yüklenmesi ve toplanması, azınlık mimar ve kalfalarının bu sahada daha etkin hale gelmesini doğurmuştur(Eldem 1984). 20. yy. Başlarında yapılan Edirne Kaleiçi evlerinin de Rum, Ermeni, Yahudi ve Bulgar ustalar tarafından tasarlanıp inşa edildiği bilinmektedir(Çoşgun, 1992). Kaleiçi evlerinin bu azınlık ustalarınca yapılmalarında; ev sahiplerinin de sosyal etnik olarak aynı gruptan olmalarının

etkisi olabileceği düşünöldüğü kadar, Rum, Ermeni, Yahudi ve Bulgar ustalarının bu alanda gittikçe daha etkin rol almalarının da önemi olduğu düşünölmektedir.

Edirne Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarında yapılan analizler sonucu duvar öğelerinin temel yapıım ilkeleri ve kuralları dışında çok spesifik çözümler taşımadığı tespit edilmiştir. Belirlenen bu özelliğin Osmanlı İmparatorluğu döneminde özellikle 19 yy. Sonlarında yaygınlaşan gezici usta ve kalfa kumpanyalarından ileri geldiği düşünölmektedir. Bu gezici usta ekipleri sayesinde Osmanlı şehirleri arasında üslup birliği sağlanarak taşra ile şehir arasındaki farklılaşma ortadan kaldırılmıştır(Eldem, 1984).

BÖLÜM 5. SONUÇ

Tez kapsamını oluşturan Edirne Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarında; kullanılan malzemeler, uygulanan yapım teknikleri ve üretim detayları hakkında bilgi edinilmesi amacıyla, elemanların ana gövdesi, boşlukları ve kaplamaları analiz edilmiştir. Seçilmiş 20 adet evin duvar elemanlarının incelenmesi sonucu elde edilen analiz verileri, tipolojik olarak incelenerek tablolara işlenmiş ve çizelgeler ile bir sonuca varılmaya çalışılmıştır.

Kaleiçi evlerinin çoğunlukla bodrum üzeri tek katlı veya bodrum üzeri iki katlı konut tipinden oluştuğu belirlenmiştir. Yapım sistemi olarak; 30-40 cm yüksekliğindeki subasmana kadar örülmüş olan taş duvar üzerine ahşap karkas sistemin yapıldığı tespit edilmiştir. Kat yüksekliği olarak bodrum katta genellikle 2.50 m, zemin kat ve birinci katlarda da 3.50m - 4.00 m yüksekliğin kullanıldığı saptanmıştır (Çizelge 5.1).

Evlerin ahşap karkas sistemlerinde köşe dikmesi olarak genellikle 12/12 lik ahşap dikmenin, ara dikmesi olarak da 10/12 lik ahşap dikmenin kullanıldığı belirlenmiştir. Pencere alt başlığı olan boyunduruğun genellikle 1.00 m yükseklikte olduğu, pencere üst başlığı olan boyunduruğun da 3.00 m yüksekliğinde olduğu tespit edilmiştir (Çizelge 5.1).

Belirlenen boyut ve ölçülerde oluşturulmuş olan ahşap karkas arasında dolgu gereci olarak en çok kerpiç kullanıldığı saptanmıştır. Evlerin tümünde iç kaplama olarak; daha çok servis ve depo birimlerinin bulunduğu bodrum katta saman katkılı sıva, zemin kat ve birinci katlarda da alçı sıva kullanıldığı saptanmıştır. Zemin ve birinci katlarda yapılmış alçı sıva üzerine figüratif resim bulunan evlere de rastlanmıştır (Çizelge 5.1)

Analiz edilen Edirne Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarında dış kaplama olarak en çok sıva kullanıldığı saptanmıştır (Çizelge 5.1). Sıva çeşidi olarak da en çok; bodrum kat dış duvar elemanlarında kırıklı sıva, zemin ve birinci kat dış duvar elemanlarında da takviyeli sıva olduğu belirlenmiştir.

Sıva yapım tekniği olarak; zemin katta en çok dolgu üzeri sıva yapım tekniği kullanıldığı görülürken, birinci katı bulunan evlerin dış duvar elemanlarında bağdadi üzeri sıva yapım tekniğinin daha çok kullanıldığı tespit edilmiştir (Çizelge 5.1).

Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanlarındaki tüm kapı ve pencereleri ahşaptır. Pencerelerin çok azında kullanılan kepenk ve demir parmaklık dışında, genelinde tamamlayıcı parça kullanılmadığı saptanmıştır. Giriş kapısı düzenleniş biçimi olarak en çok üstte ve iki yanda pencerele düzenlemeye rastlanmıştır (Çizelge 5.1).

Çevresel etmenler kullanıcıların gereksinmelerini böylece de yapının ve onu oluşturan elemanların işlevini etkilemektedir. Çevresel etmenlerin bu etkileri Kaleiçi evleri dış duvarını ana gövde, boşluk ve kaplama bileşenleri üzerinde araştırılmıştır. Kaleiçi evlerinin dış duvar elemanları geleneksel yöntemler ile üretilmiş, ahşap karkas yapım teknik ve ilkeleri ile yapılmıştır. Kaleiçi dış duvar elemanı ile aynı yapım teknik ve ilkeleri üretilmiş herhangi bir yöresel mimari örneğin dış duvar elemanı arasında hiçbir farklılık bulunmamaktadır. Bunda evlerin üretildiği dönemde gezici usta ve kalfa kumpanyalarının bulunması ve bunların yöre yöre gezerek aynı detaylarla ev inşa etmeleri etkilidir. Kısaca Kaleiçi evleri dış duvar elemanlarında tek etkili çevresel etmenin, üretim kaynaklarına bağlı etmenlerden işgücüne bağlı etmenin olduğu sonucuna varılmıştır.

Köklü bir kültürün ürünleri olan Kaleiçi evleri her geçen gün yok olmaktadır. Umarız ki bu çalışma, ileride Kaleiçi ile ilgili yapılacak çalışmalara yardımcı olacaktır.

Çizelge 5.1 Edirne Kaleiçi evlerinin genel değerlendirmesi

DİŞ DUVAR ANALİZİ		DEĞERLENDİRME DETAYI		
KAT	DİŞ DUVAR ANALİZİ	KAT	DEĞERLENDİRME DETAYI	
BODRUM KAT	TAŞIYICI	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DİŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHSAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR		
		KAT YÜKSEKLİĞİ		250 cm
		DUVAR KALINLIĞI		50 cm
		MALZEME		TAŞ - TUĞLA
		DUVAR ÖRGÜSÜ		MOLOZ TAŞ
		KÖŞE DİKME ARALIĞI		400cm
		KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ		12 / 12
		ARA DİKME ARALIĞI		100 cm
		ARA DİKME ÖLÇÜSÜ		10 / 12
		BOYUNDURUK ÜST YÜKSEKLİĞİ		300 cm
ZEMİN KAT	TAŞIYICI	BOYUNDURUK ALT YÜKSEKLİĞİ	100 cm	
		KAT YÜKSEKLİĞİ	350 cm	
		DUVAR KALINLIĞI	20 cm	
		MALZEME	KERPİÇ	
		ÖLÇÜSÜ	30 / 15 / 8	
		KÖŞE DİKME ARALIĞI	400 cm	
		KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ	12 / 12	
		ARA DİKME ARALIĞI	100 cm	
		ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 12	
		BOYUNDURUK ÜST YÜKSEKLİĞİ	300 cm	
BİRİNCİ KAT	TAŞIYICI	BOYUNDURUK ALT YÜKSEKLİĞİ	100 cm	
		KAT YÜKSEKLİĞİ	400 cm / 350 cm	
		DUVAR KALINLIĞI	20 cm	
		MALZEME	TUĞLA	
		ÖLÇÜSÜ	BELİRLENMEDİ	
		TÜM EVLERİN BODRUM KAT DİŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPILARININ AHSAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR		
		ACILIM BİÇİMİ	AHSAP	
		TAMAMLAYICI ÖĞE	YANDAN MENTEŞELİ KULLANILMAMIŞ	
		MALZEME	AHSAP	
		YÜKSEKLİĞİ	280 cm	
BODRUM KAT	KAPI	DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	ÜSTTE VE İKİ YANDA	
		MALZEME	AHSAP	
		ACILIM BİÇİMİ	YANDAN MENTEŞELİ KULLANILMAMIŞ	
		TAMAMLAYICI ÖĞE	KULLANILMAMIŞ	
		MALZEME	AHSAP	
		YÜKSEKLİĞİ	280 cm	
		DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	ÜSTTE VE İKİ YANDA	
		MALZEME	AHSAP	
		ACILIM BİÇİMİ	YANDAN MENTEŞELİ KULLANILMAMIŞ	
		TAMAMLAYICI ÖĞE	KULLANILMAMIŞ	
BİRİNCİ KAT	PENCERE	YAPIM YERİNİĞİ	DOLGU ÜZERİ	
		ÇEŞİDİ	ÇAMUR SIVA	
		KAPLAMA GENİŞLİĞİ	-	
		KAPLAMA KALINLIĞI	-	
		KAPLAMA UZUNLUĞU	-	
		KAPLAMA TİPİ	-	
		YAPIM TEKNİĞİ	YOK	
		ÇEŞİDİ	YALIN BIRAKILMIŞTIR	
		KAPLAMA GENİŞLİĞİ	-	
		KAPLAMA KALINLIĞI	-	
BODRUM KAT	İÇ YÜZEY	KAPLAMA UZUNLUĞU	-	
		KAPLAMA TİPİ	-	
		YAPIM TEKNİĞİ	-	
		ÇEŞİDİ	BAGDADI ÜZERİ	
		KAPLAMA GENİŞLİĞİ	ALÇI SIVA	
		KAPLAMA KALINLIĞI	3 cm	
		KAPLAMA UZUNLUĞU	2.5 cm	
		YAPIM TEKNİĞİ	-	
		ÇEŞİDİ	DOLGU ÜZERİ	
		KAPLAMA GENİŞLİĞİ	TAKVİYELİ SIVA	
ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY	BAGDADI ÇİTA KALINLIĞI	-	
		BAGDADI ÇİTA ARALIĞI	-	
		SIVA YÜZEY SINIRI	KÖŞE VE PEN. DİK	
		TAŞIYICI İSK. İLE SIVA BİRLEŞİMİ	ÇİTALI	
		KAPLAMA GENİŞLİĞİ	-	
		KAPLAMA KALINLIĞI	-	
		KAPLAMA UZUNLUĞU	-	
		KAPLAMA TİPİ	-	
		YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ	
		ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA	
BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	BAGDADI ÇİTA KALINLIĞI	-	
		BAGDADI ÇİTA ARALIĞI	-	
		SIVA YÜZEY SINIRI	-	
		TAŞIYICI İSK. İLE SIVA BİRLEŞİMİ	-	
		KAPLAMA GENİŞLİĞİ	20 cm	
		KAPLAMA KALINLIĞI	1 cm	
		KAPLAMA UZUNLUĞU	150 cm	
		KAPLAMA TİPİ	LAMBALI	
		YAPIM TEKNİĞİ	-	
		ÇEŞİDİ	-	

ÖLÇEK : 1/20

KAYNAKLAR

Akansel, S., (1990), "Edirne Kaleiçi Geleneksel Konutlarında Plan ve Cephe Analizi", Yüksek Lisans Tezi, T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü (yayımlanmamış).

Balanlı, A., (1997), **Yapıda Ürün Seçimi**, Yıldız Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Eğitim ve Kültür Hizmetleri Derneği Yayını, İstanbul.

Balanlı, A. ve Öztürk, A., (1993-1994), "Yapı Biyolojisi", Yüksek Lisans Ders Notu, Yıldız Teknik Üniversitesi, (yayımlanmamış araştırma)

Bayık, A., (1973), **Edirne**, İstanbul.

Baysal, B.S., (1965), "Edirne'nin Uğramış Olduğu İstilalar", **Edirne'nin 600. Fetih Yıldönümü Armağan Kitabı**, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.

Coşgun, N., (1992), "Edirne Kaleiçi Geleneksel Konutlarında Merdiven Tasarım ve Konstrüksiyon İncelemesi", Yüksek Lisans Tezi, T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü (yayımlanmamış).

Çelebi, R., (1994), **Yapı Elemanları I-II**, İstanbul.

Darkot, B., (1965), "Edirne'ye Coğrafi Giriş", **Edirne'nin 600. Fetih Yıldönümü Armağan Kitabı**, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.

Edirne Ticaret Odası, (1965), **Edirne Ticaret ve Sanayi Odası Rehberi**, Arba Yayınları, İstanbul.

Eldem, S.H., (1984), **Türk Evi**, Cilt 3, Türkiye Anıt Çevre Turizm Değerlerini Koruma Vakfı, İstanbul.

Ertürk, D.Z., (1977), **Kullanıcı Konforu Açısından Boyutsal Gereksinmelerin Saptanması İçin Bir Yöntem**, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul.

Eyice, S., (1965), "Bizans Devrinde Edirne ve Bu Devire Ait Eserler", **Edirne'nin 600. Fetih Yıldönümü Armağan Kitabı**, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.

Hayat Ansiklopedisi, (1982), Doğan Kardeş Yayınları, Cilt 2, İstanbul.

İçişleri Bakanlığı, (1967), **Edirne İl Yıllığı**.

Kansu, Ş.A., (1965), "Edirne'nin Tarih Öncesine Ait Araştırmalar", **Edirne'nin 600. Fetih Yıldönümü Armağan Kitabı**, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.

Kazancıgil, R., (1992), **Edirne Mahalleleri Tarihçesi 1529 - 1990**, Türk Kütüphaneciler Derneği Edirne Şubesi Yayınları, İstanbul.

Kepsutlu, G.,(1990), "Edirne Kaleiçi'ndeki Tarihsel Konutların Koruma ve Kullanım Olanakları Açısından Değerlendirilmesi", Doktora Tezi, İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü (yayımlanmamış).

Küçükaya, G., (1990), “İlhan Koman’ın Doğduğu Ev”, **Mimarlık Dergisi**, 90/2: 61-63

Önel, H., (1975), “Ahşap ve Yurdumuzda Yöresel Uygulamaları”, İ.D.M.M.A. Mimarlık Bölümü Yapı ve Proje Kürsüsü Yeterlik Çalışması.

Özdeş, G., (1951), **Edirne İmar Planına Hazırlık Etüdü** , İTÜ Mimarlık Fakültesi, İstanbul.

Peremeci, O.N., (1939), **Edirne Tarihi**, İstanbul.

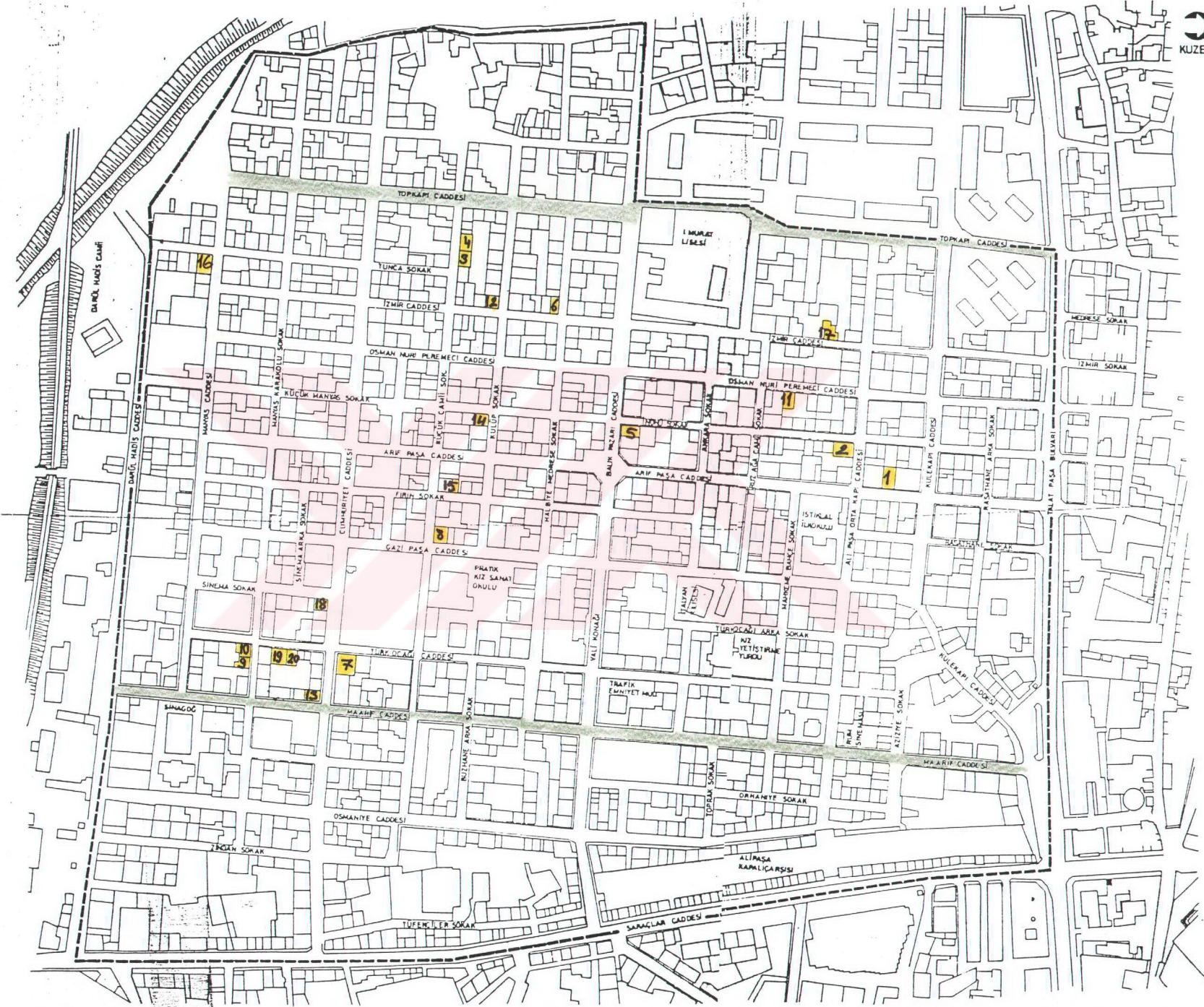
Taymaz, H., (1990), **Yapı Bilgisi I**, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, Ankara.

Yurt Ansiklopedisi, (1982), Anadolu Yayıncılık, Cilt 4, İstanbul.

EK 1. Kaleiçi Haritası

DAMUR HADİS CADDESİ

MAYAS CADDESİ

MANTOLU SOKAK

RÜKÜK HANCI SOKAK

CUMHURİYET CADDESİ

SİNEMA SOKAK

SİNEMA SOKAK

MAARİF CADDESİ

OSMANIYE CADDESİ

7 EKİM SOKAK

TUĞRAK SOKAK

TUĞRAK SOKAK

TOPRAK CADDESİ

TUNCA SOKAK

İZMİR CADDESİ

OSMAN NURİ PEREMECİ CADDESİ

OSMAN NURİ PEREMECİ CADDESİ

RÜKÜK CAMII SOKAK

RÜKÜP SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

BAĞIŞ BİTE MEHMET SOKAK

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

EK 2. Analiz Çizelgeleri

GENEL TANITIM				DIŞ DUVAR ANALİZİ		VERİLER		DETAYLAR				
ADRES	CUMHURİYET CAD. NO: 32		ev no: 7									
ADA NO	71	KAT ADEDİ	bodrum + 2 kat									
VAZİYET PLANI				ANA GÖVDE	BODRUM KAT	TAŞIYICI KISIM	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHŞAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR					
							DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ	250 cm			
DUVAR KALINLIĞI	50 cm											
ZEMİN KAT	TAŞIYICI KISIM	KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)	450 cm									
		KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ	12 / 12									
PLAN					DOLGU	MALZEME	TAŞ + TUĞLA					
							DUVAR ÖRGÜSÜ	MOLOZ TAŞ				
					BİRİNCİ KAT	TAŞIYICI KISIM	ARA DİKME ARALIĞI (b)	100 cm				
							ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 12				
					DOLGU	MALZEME	ÜST BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)	300 cm				
				ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)			80 cm					
				DOLGU	MALZEME	KAT YÜKSEKLİĞİ	350 cm					
						DUVAR KALINLIĞI	20 cm					
				DOLGU	MALZEME	ÖLÇÜSÜ	BELİRLENEMEDİ					
						KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)	450 cm					
DOLGU	MALZEME	KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ	12 / 12									
		ARA DİKME ARALIĞI (b)	100 cm									
DOLGU	MALZEME	ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 12									
		ÜST BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)	300 cm									
DOLGU	MALZEME	ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)	80 cm									
		KAT YÜKSEKLİĞİ	20 cm									
DOLGU	MALZEME	DUVAR KALINLIĞI	20 cm									
		ÖLÇÜSÜ	BELİRLENEMEDİ									
CEPHE				BOŞLUKLAR	BODRUM KAT	KAPI	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPI BULUNMAMAKTADIR					
						PENCERE	MALZEME	AHŞAP	YANDAN MENTEŞELİ			
					ZEMİN KAT	KAPI	MALZEME	AHŞAP	YÜKSEKLİĞİ		280 cm	
						PENCERE	DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	PENCERESİZ	MALZEME		AHŞAP	
					BİRİNCİ KAT	KAPI	MALZEME	AHŞAP	YÜKSEKLİĞİ		280 cm	
						PENCERE	DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	ÜSTTE PENCERE	MALZEME		AHŞAP	
				KAPLAMA	BODRUM KAT	İÇ YÜZEY	SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	YOK			
								ÇEŞİDİ	YALIN BIRAKILMIŞ			
					ZEMİN KAT	DİŞ YÜZEY	SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	YOK			
								ÇEŞİDİ	YALIN BIRAKILMIŞ			
					BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ			
								ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA			
BİRİNCİ KAT	DİŞ YÜZEY	AHŞAP	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	3 cm								
			BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	2.5 cm								
BİRİNCİ KAT	DİŞ YÜZEY	AHŞAP	KAPLAMA GENİŞLİĞİ	25 cm								
			KAPLAMA KALINLIĞI	2.5 cm								
BİRİNCİ KAT	DİŞ YÜZEY	AHŞAP	KAPLAMA UZUNLUĞU	300 cm								
			KAPLAMA TİPİ	LAMBALI								
BİRİNCİ KAT	DİŞ YÜZEY	AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ								
			ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA								
BİRİNCİ KAT	DİŞ YÜZEY	AHŞAP	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	3 cm								
			BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	2 cm								
BİRİNCİ KAT	DİŞ YÜZEY	AHŞAP	KAPLAMA GENİŞLİĞİ	25 cm								
			KAPLAMA KALINLIĞI	2.5 cm								
BİRİNCİ KAT	DİŞ YÜZEY	AHŞAP	KAPLAMA UZUNLUĞU	300 cm								
			KAPLAMA TİPİ	LAMBALI								
KESİTİ				BOŞLUKLAR		VERİLER		DETAYLAR				
				BODRUM KAT		ZEMİN KAT		BİRİNCİ KAT		A DETAYI		
VAZİYET PLANI				ANA GÖVDE		VERİLER		DETAYLAR				
PLAN				BOŞLUKLAR		VERİLER		DETAYLAR				
CEPHE				KAPLAMA		VERİLER		DETAYLAR				
KESİTİ				KAPLAMA		VERİLER		DETAYLAR				

GENEL TANITIM				DIŞ DUVAR ANALİZİ		VERİLER		DETAYLAR				
ADRES	İZMİR CAD. NO: 38		ev no: 6	BODRUM KAT	TAŞIYICI KISIM	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHŞAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR.						
ADA NO	123	KAT ADEDİ	bodrum - 2 kat			DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ DUVAR KALINLIĞI			220 cm 50 cm		
VAZİYET PLANI				ANA GÖVDE	ZEMİN KAT	TAŞIYICI KISIM	MALZEME		TAŞ + TUĞLA			
							DOLGU	DUVAR ÖRGÜSÜ		MOLOZ TAŞ		
								TAŞIYICI KISIM	KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)		350 cm	
									KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ		10 / 10	
									ARA DİKME ARALIĞI (b)		130 cm	
									ARA DİKME ÖLÇÜSÜ		10 / 10	
									ÜST BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)		300 cm	
									ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)		100 cm	
								DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ		350 cm	
									DUVAR KALINLIĞI		20 cm	
MALZEME		TUĞLA										
ÖLÇÜSÜ		BELİRLENEMEDİ										
PLAN				ANA GÖVDE	BİRİNCİ KAT	TAŞIYICI KISIM	KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)		350 cm			
							KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ		10 / 10			
							ARA DİKME ARALIĞI (b)		130 cm			
							ARA DİKME ÖLÇÜSÜ		10 / 10			
							ÜST BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)		300 cm			
							ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)		100 cm			
							DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ		350 cm		
								DUVAR KALINLIĞI		20 cm		
								MALZEME		TUĞLA		
								ÖLÇÜSÜ		BELİRLENEMEDİ		
CEPHE				BOŞLUKLAR	BODRUM KAT	KAPI	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPI BULUNMAMAKTADIR.					
						PENCERE	MALZEME		AHŞAP			
					ZEMİN KAT	KAPI	AÇILIM BİÇİMİ		YANDAN MENTEŞELİ			
							TAMAMLAYICI ÖĞE		YOK			
						PENCERE	MALZEME		AHŞAP			
							YÜKSEKLİĞİ		280 cm			
					BİRİNCİ KAT	KAPI	DÜZENLENİŞ BİÇİMİ		ÜSTTE PENCERE			
							MALZEME		AHŞAP			
						PENCERE	AÇILIM BİÇİMİ		YANDAN MENTEŞELİ			
							TAMAMLAYICI ÖĞE		KEPENK			
MALZEME		AHŞAP										
YÜKSEKLİĞİ		280 cm										
KAPLAMA	BODRUM KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ		DOLGU ÜZERİ							
			ÇEŞİDİ		ÇAMUR SIVA							
	ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ		YOK							
			ÇEŞİDİ		YALIN BIRAKILMIŞ							
DİŞ YÜZEY		BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI		DOLGU ÜZERİ								
		BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI		ALÇI SIVA								
KESİT				KAPLAMA	BODRUM KAT	DİŞ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ		BAĞDADI ÜZERİ			
							ÇEŞİDİ		ÇAMUR SIVA			
					ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI		3 cm			
							BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI		2.5 cm			
						DİŞ YÜZEY	SIVA YÜZEYİ SINIRI		KÖŞE VE PEN. DİK			
							TAŞIYICI İSKELET İLE SIVA BİR.		ÇİTALI			
					BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ		DOLGU ÜZERİ			
							ÇEŞİDİ		ALÇI SIVA			
						DİŞ YÜZEY	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI		-			
							BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI		-			
YAPIM TEKNİĞİ		BAĞDADI ÜZERİ										
ÇEŞİDİ		ÇAMUR SIVA										

GENEL TANITIM			DIŞ DUVAR ANALİZİ		VERİLER	DETAYLAR		
ADRES	BALIK PAZARI CAD. NO:54	EV NO: 5						
ADA NO	86	KAT ADEDİ	bodrum - 2 kat					
VAZİYET PLANI			ANA GÖVDE	BODRUM KAT	TAŞIYICI KISIM	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHŞAP KARKAS SİSTEM ULLANILMAMIŞTIR.	-	
					DOLGU			
				ZEMİN KAT	TAŞIYICI KISIM	KAT YÜKSEKLİĞİ	250 cm	
						DUVAR KALINLIĞI	50 cm	
						DOLGU	MALZEME	
					DOLGU	DUVAR ÖRGÜSÜ	MOLOZ TAŞ	
						KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)	400 cm	
						KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 12	
				BİRİNCİ KAT	TAŞIYICI KISIM	ARA DİKME ARALIĞI (b)	100 cm	
						ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 12	
ÜST BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)	300 cm							
DOLGU	ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)	100 cm						
	KAT YÜKSEKLİĞİ	400 cm						
	DUVAR KALINLIĞI	20 cm						
BOŞLUKLAR	BODRUM KAT	KAPI	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPI BULUNMAMAKTADIR	-				
		PENCERE	MALZEME	AHŞAP				
	ZEMİN KAT	KAPI	AÇILIM BİÇİMİ	YANDAN MENTEŞELİ				
			TAMAMLAYICI ÖĞE	YOK				
		PENCERE	MALZEME	AHŞAP				
			YÜKSEKLİĞİ	300 cm				
	BİRİNCİ KAT	KAPI	DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	ÜSTTE VE İKİ YANDA				
			MALZEME	AHŞAP				
		PENCERE	AÇILIM BİÇİMİ	YANDAN MENTEŞELİ				
			TAMAMLAYICI ÖĞE	YOK				
MALZEME			YOK					
YÜKSEKLİĞİ			YOK					
KAPLAMA	BODRUM KAT	İÇ YÜZEY	SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ			
			SIVA	ÇEŞİDİ	ÇAMUR SIVA			
	ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY	SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	YOK			
				SIVA	ÇEŞİDİ	YALIN BIRAKILMIŞ		
		DİŞ YÜZEY	SIVA	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	2.5 cm			
				BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	1.5 cm			
			SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ			
				SIVA	ÇEŞİDİ	TAKVIYELİ SIVA		
	BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	SIVA	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	2.5 cm			
				SIVA	ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA		
DİŞ YÜZEY		SIVA	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	2.5 cm				
			SIVA	ÇEŞİDİ	TAKVIYELİ SIVA			
		SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ				
			SIVA	ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA			
KESİTİ	BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	SIVA	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	2.5 cm			
				SIVA	ÇEŞİDİ	TAKVIYELİ SIVA		
	DİŞ YÜZEY	SIVA	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	2.5 cm				
			SIVA	ÇEŞİDİ	TAKVIYELİ SIVA			
		SIVA	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ				
			SIVA	ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA			

GENEL TANITIM				DIŞ DUVAR ANALİZİ			VERİLER		DETAYLAR		
ADRES	KÜÇÜK CAMII SOK. NO: 28	ev no: 4		KAT	KISIM	TANIMLAMA	YÜKSEKLİK	KALINLIK	MALZEME	NOTLAR	
ADA NO	124	KAT ADEDİ	bodrum - zemin								
VAZİYET PLANI				ANA GÖVDE	BODRUM KAT	TAŞIYICI KISIM	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHŞAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR.	-	-	-	-
							DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ	250 cm	-	-
								DUVAR KALINLIĞI	50 cm	-	-
						MALZEME		TAŞ	-	-	
						ZEMİN KAT	TAŞIYICI KISIM	KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)	400 cm	-	-
								KÖŞE DİKME ÖLÇÜŐÜ	10 / 12	-	-
					ARA DİKME ARALIĞI (b)			140 cm	-	-	
					DOLGU		ARA DİKME ÖLÇÜŐÜ	10 / 12	-	-	
							ÜŐT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)	320 cm	-	-	
							ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)	100 cm	-	-	
					BİRİNCİ KAT	TAŞIYICI KISIM	KAT YÜKSEKLİĞİ	400 cm	-	-	
							DUVAR KALINLIĞI	20 cm	-	-	
MALZEME	KERPIÇ	-	-								
DOLGU	ÖLÇÜŐÜ	BELİRLENEMEDİ	-	-							
	KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)	-	-	-							
	KÖŞE DİKME ÖLÇÜŐÜ	-	-	-							
BOŞLUKLAR	BOŞLUKLAR	BODRUM KAT	KAPI	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPI BULUNMAMAKTADIR.	-	-					
			PENCERE	MALZEME	AHŞAP	-	-				
		ZEMİN KAT	KAPI	YÜKSEKLİĞİ	300 cm	-	-				
			PENCERE	DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	ÜŐTTE VE İKİ YANDA	-	-				
		BİRİNCİ KAT	KAPI	MALZEME	AHŞAP	-	-				
			PENCERE	YÜKSEKLİĞİ	300 cm	-	-				
		KAPLAMA	KAPLAMA	BODRUM KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ	-			
					DIŞ YÜZEY	ÇEŞİDİ	ÇAMUR SIVA	-			
				ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ	-	-		
						ÇEŞİDİ	TAKVİYELİ SIVA	-			
					DIŞ YÜZEY	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	3 cm	-	-		
						BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	2.5 cm	-	-		
BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY			YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ	-	-				
				ÇEŞİDİ	TAKVİYELİ SIVA	-					
	DIŞ YÜZEY			BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	2.5 cm	-	-				
				BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	1.5 cm	-	-				
	DIŞ YÜZEY			SIVA YÜZEYİ SINIRI	KÖŞE DİK. SIVASIZ	-	-				
				TAŞIYICI İSKELET İLE SIVA BİR.	ÇİTALI	-	-				

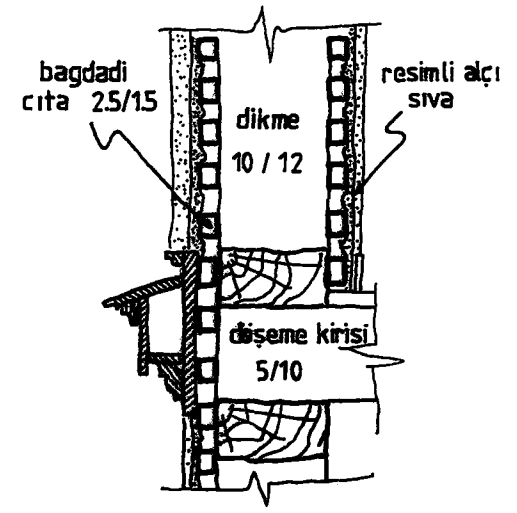
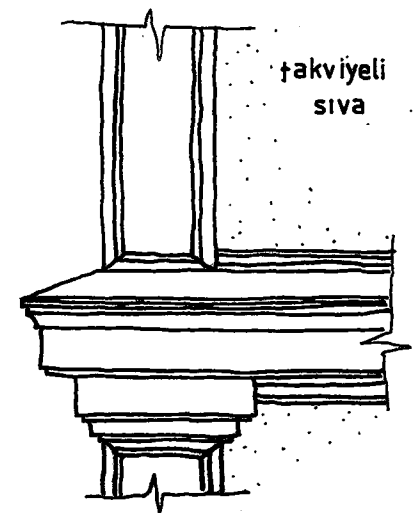
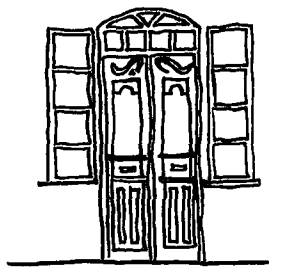
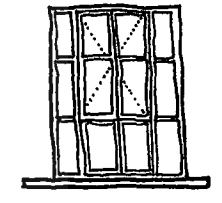
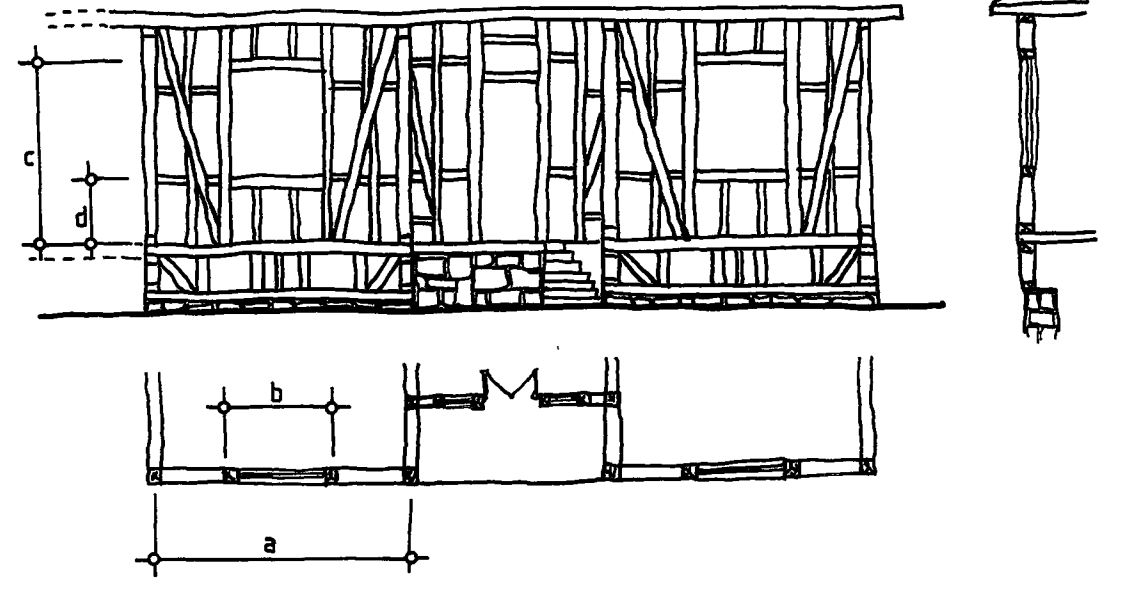
VAZİYET PLANI

PLAN

CEPHİ

KESİTİ

DETAYLAR

GENEL TANITIM				DIŞ DUVAR ANALİZİ			VERİLER		DETAYLAR						
ADRES ADA NO	DARÜLHADİS CAD. NO: 36		ev no: 2	BODRUM KAT	TAŞIYICI KISIM	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHŞAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR.	-	-							
78	KAT ADEDİ	bodrum-zemin					-	-							
VAZİYET PLAN:				ANA GÖVDE	ZEMİN KAT	TAŞIYICI KISIM	KAT YÜKSEKLİĞİ	220 cm							
							DUVAR KALINLIĞI	50 cm							
							DOLGU:	MALZEME			TAŞ				
							DUVAR ÖRGÜSÜ	MOLOZ TAŞ							
							KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)	350 cm							
							KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ	12 / 12							
					ARA DİKME ARALIĞI (b)	100 cm									
					ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 12									
					ÜST BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)	300 cm									
					ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)	80 cm									
					KAT YÜKSEKLİĞİ	350 cm									
					DUVAR KALINLIĞI	20 cm									
DOLGU:	MALZEME	KERPİÇ													
ÖLÇÜSÜ	30 / 15 / 8														
KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)	-														
KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ	-														
ARA DİKME ARALIĞI (b)	-														
ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	-														
PLAN				BOŞLUKLAR	BODRUM KAT	KAPI	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPI BULUNMAMAKTADIR.	-							
						PENCERE	MALZEME	AHŞAP							
					ZEMİN KAT	KAPI	YÜKSEKLİĞİ	280 cm							
						DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	ÜSTTE VE İKİ YANDA								
						PENCERE	MALZEME	AHŞAP							
						YANDAN MENTEŞELİ	YOK								
					BİRİNCİ KAT	KAPI	YÜKSEKLİĞİ	-							
						DÜZENLENİŞ BİÇİMİ	YOK								
					CİPHE				KAPLAMA	BODRUM KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	YOK		
											DIŞ YÜZEY	ÇEŞİDİ	YALIN BIRAKILMIŞ		
										ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ		
											ÇEŞİDİ	ÇAMUR SIVA			
BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	-														
BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	-														
BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ												
	ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA													
BİRİNCİ KAT	DIŞ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ												
	ÇEŞİDİ	ÇAMUR SIVA													
	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	-													
	BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	-													
BİRİNCİ KAT	DIŞ YÜZEY	SIVA YÜZEYİ SINIRI	KÖŞE DİK. SIVASIZ												
	TAŞIYICI İSKELET İLE SIVA BİR.	ÇİTALI													
	YAPIM TEKNİĞİ	-													
	ÇEŞİDİ	-													
BİRİNCİ KAT	DIŞ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	-												
	ÇEŞİDİ	-													
	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	-													
	BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	-													
BİRİNCİ KAT	DIŞ YÜZEY	SIVA YÜZEYİ SINIRI	-												
	TAŞIYICI İSKELET İLE SIVA BİR.	-													
	YAPIM TEKNİĞİ	-													
	ÇEŞİDİ	-													

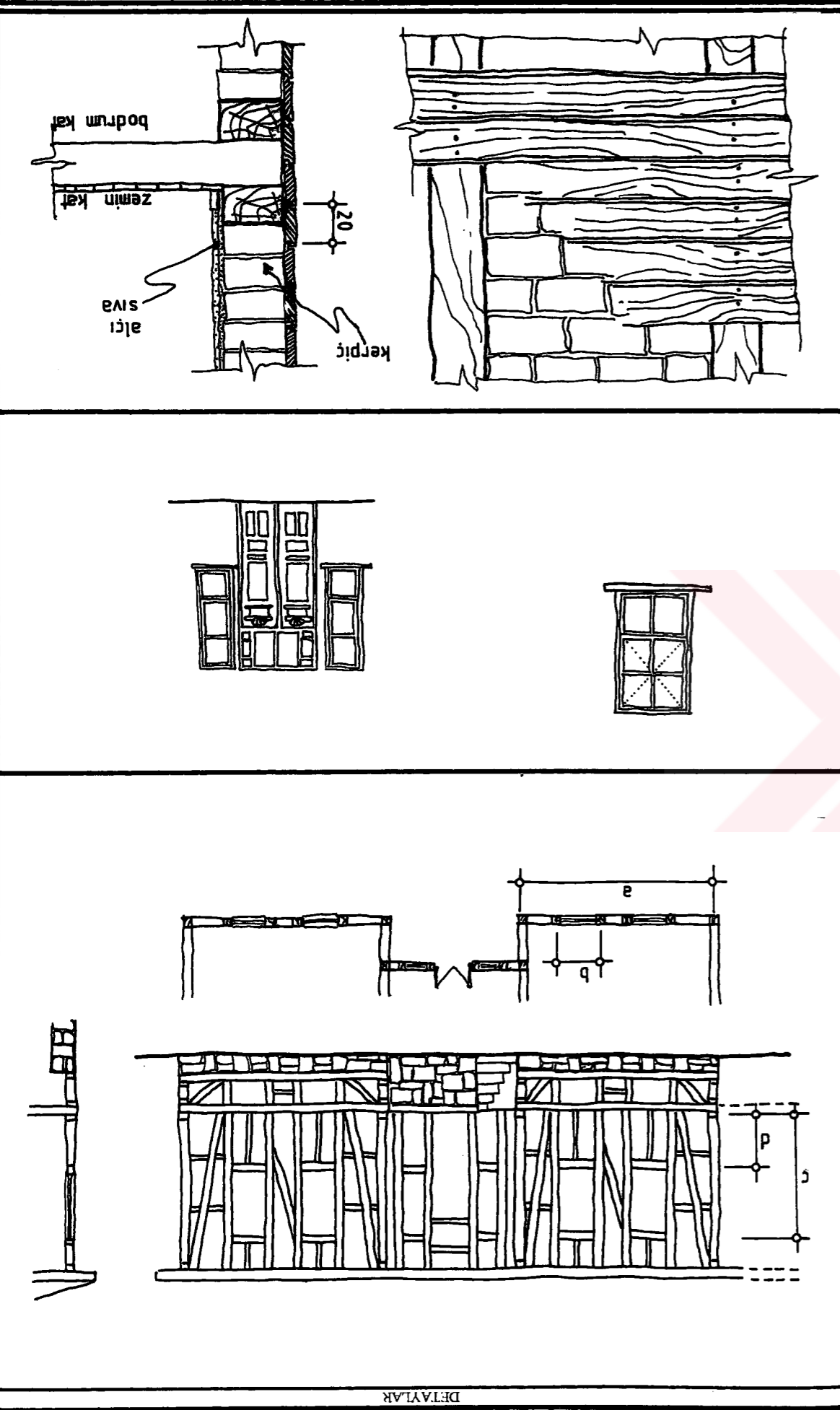
GENEL TANITIM				DIŞ DUVAR ANALİZİ			VERİLER		DETAYLAR							
ADRES	RASATHANE SOK. NO: 6	ev no: 1		KAT	KISIM	TANITIM	VERİLER	DETAYLAR								
ADA NO	56	KAT ADEDİ	bodrum - 2 kat													
VAZİYET PLANI				ANA GÖVDE	BODRUM KAT	TAŞIYICI KISIM	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHŞAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR	-								
							DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ			250 cm					
								DUVAR KALINLIĞI			50 cm					
						MALZEME		TAŞ + TUĞLA								
						ZEMİN KAT	TAŞIYICI KISIM	KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)			400 cm					
								KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ			10 / 12					
					ARA DİKME ARALIĞI (b)			140 cm								
					DOLGU		ARA DİKME ÖLÇÜSÜ	10 / 12								
							ÜST BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (c)	300 cm								
							ALT BOYUNDURLUK YÜKSEKLİĞİ (d)	100 cm								
					PLAN						BOŞLUKLAR	BODRUM KAT	KAPI	TÜM EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPI BULUNMAMAKTADIR	-	
													PENCERE	MALZEME	AHŞAP	
ZEMİN KAT	KAPI	MALZEME	AHŞAP													
	PENCERE	MALZEME	AHŞAP													
BİRİNCİ KAT	KAPI	MALZEME	AHŞAP													
	PENCERE	MALZEME	AHŞAP													
CEPHİ				KAPLAMA					BODRUM KAT	İÇ YÜZEY		YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ			
										DIŞ YÜZEY		YAPIM TEKNİĞİ	DOLGU ÜZERİ			
									ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY		ÇEŞİDİ	ÇAMUR SIVA			
												BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	2.5 cm			
										DIŞ YÜZEY		BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	1.5 cm			
												YAPIM TEKNİĞİ	KITIKLI SIVA			
					BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	3 cm								
							BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	2.5 cm								
						DIŞ YÜZEY	SIVA YÜZEYİ SINIRI	KÖŞE VE PEN. DİK								
							TAŞIYICI İSKELET İLE SIVA BİR.	ÇIKINTILI								
					KESTİ				KAPLAMA	BODRUM KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ			
											DIŞ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ			
ZEMİN KAT	İÇ YÜZEY	ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA													
		BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	3 cm													
	DIŞ YÜZEY	BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	2.5 cm													
		SIVA YÜZEYİ SINIRI	KÖŞE VE PEN. DİK													
BİRİNCİ KAT	İÇ YÜZEY	YAPIM TEKNİĞİ	BAĞDADI ÜZERİ													
		ÇEŞİDİ	ALÇI SIVA													
	DIŞ YÜZEY	BAĞDADI ÇİTA KALINLIĞI	3 cm													
		BAĞDADI ÇİTA ARALIĞI	2.5 cm													
SIVA YÜZEYİ SINIRI		KÖŞE VE PEN. DİK	ÇIKINTILI													

VAZİYET PLANI	ANA GÖVDE	BİRİNCİ KAT	DİŞ DUVAR ANALIZI	TAM EVLERİN BODRUM KAT DİŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHSAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR	KAT YÜKSEKLİĞİ 250 cm	DOLGU	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 50 cm	TASİMCİ	TAM EVLERİN BODRUM KAT DİŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPİ BULUNMAMAKTADIR	HODRUM KAT	BOŞLUKLAR	KAPLAMA	KESTİ												
														ZEMİN KAT	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 400 cm	TASİMCİ	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 20 cm	DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ 400 cm	ZEMİN KAT	KAPİ	BİRİNCİ KAT	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 350 cm	BİRİNCİ KAT	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 20 cm

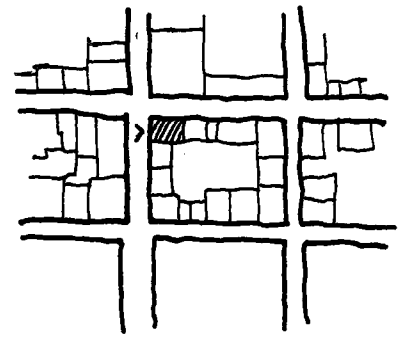
VERİLER	DİŞ DUVAR ANALIZI	TAM EVLERİN BODRUM KAT DİŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHSAP KARKAS SİSTEM KULLANILMAMIŞTIR	KAT YÜKSEKLİĞİ 250 cm	DOLGU	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 50 cm	TASİMCİ	TAM EVLERİN BODRUM KAT DİŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPİ BULUNMAMAKTADIR	HODRUM KAT	BOŞLUKLAR	KAPLAMA	KESTİ												
												ZEMİN KAT	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 400 cm	TASİMCİ	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 20 cm	DOLGU	KAT YÜKSEKLİĞİ 400 cm	ZEMİN KAT	KAPİ	BİRİNCİ KAT	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 350 cm	BİRİNCİ KAT	DİŞ DUVAR KALINLIĞI 20 cm

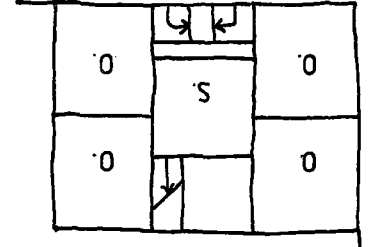

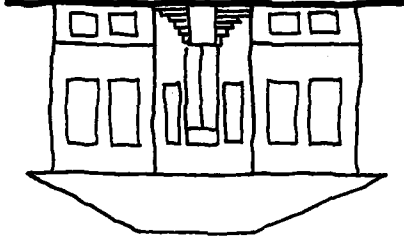
VAZİYET PLANI

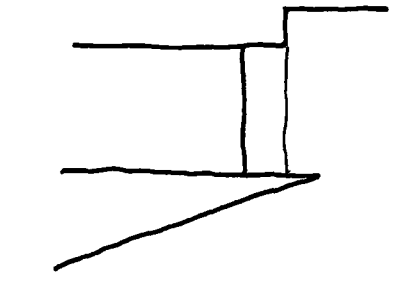
PLAN

CEPHİ

KESİTİ

ANA GÖVDE

KAT	KISIM	TAŞIYICI	DOLGU	TAŞIYICI	KAT	KISIM	DOLGU
BODRUM	KAT	KAT YÜKSEKLİĞİ	250 cm		ZEMİN	TAŞIYICI	ARA DİKME ÖLÇÜSÜ (a) 400 cm
							ARA DİKME ÖLÇÜSÜ (b) 12 / 12
							ARA DİKME ÖLÇÜSÜ (c) 100 cm
							ARA DİKME ÖLÇÜSÜ (d) 10 / 12
							ÜST BOYUNDUKLUK YÜKSEKLİĞİ (e) 300 cm
							ALT BOYUNDUKLUK YÜKSEKLİĞİ (f) 80 cm
							KAT YÜKSEKLİĞİ 350 cm
							DUVAR KALINLIĞI 20 cm
							MALZEME TUĞLA
							ÖLÇÜSÜ BELİRLENMEMİŞ
							KÖŞE DİKME ARALIĞI (a)
							KÖŞE DİKME ÖLÇÜSÜ (b)
							ARA DİKME ARALIĞI (c)
							ARA DİKME ÖLÇÜSÜ (d)
							ÜST BOYUNDUKLUK YÜKSEKLİĞİ (e)
							ALT BOYUNDUKLUK YÜKSEKLİĞİ (f)
							KAT YÜKSEKLİĞİ
							DUVAR KALINLIĞI
							MALZEME
							DUVAR ÖRGÜSÜ
							MALZEME TAŞ - TUĞLA
							50 cm
							DUVAR KALINLIĞI
							250 cm

T.M EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHSAP KARRAS SİSTEMKULLANILMAMIŞTIR.

VERİLER

BOŞLUKLAR

KAT	KISIM	TAŞIYICI	DOLGU	KAT	KISIM	TAŞIYICI	DOLGU
BODRUM	KAT	TAŞIYICI	T.M EVLERİN BODRUM KAT DIŞ DUVAR ELEMANLARINDA KAPİ BULUNMAMAKTADIR	BODRUM	KAT	TAŞIYICI	AHSAP
							MALZEME
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YOK
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME
							AHSAP
							YOK
							TAMAMLAYICI ÖĞE
							YANDAN MENŞEELİ
							AÇILIM BİÇİMİ
							MALZEME

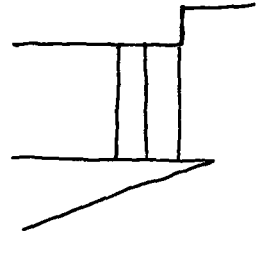
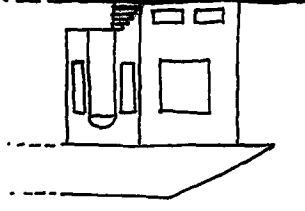
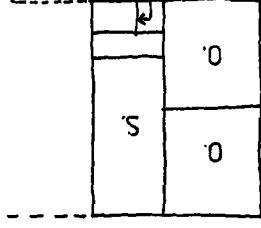

ANA GÖVDE

DİŞ DUVAR ANALİZİ	KAT	KISIM	DOLGU	BİRİNCİ KAT		ZEMİN KAT		BODRUM KAT	
				TAŞIYICI	DOLGU	TAŞIYICI	DOLGU	TAŞIYICI	DOLGU
TÜM EVLERİN BODRUM KAT DİŞ DUVAR ELEMANLARINDA AHSAP KARKAS İSTEM KULLANILMAMIŞTIR.	BODRUM KAT	TAŞIYICI KISIM							
	BODRUM KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	TAŞIYICI KISIM							
	BİRİNCİ KAT	TAŞIYICI KISIM							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	BİRİNCİ KAT	DOLGU							
	ZEMİN KAT	DOLGU							

ÖZGEÇMİŞ

Doğum tarihi	: 01.01.1972	
Doğum yeri	: Uzunköprü - EDİRNE	
Lise	: 1986 – 1989	Kırklareli Atatürk Lisesi
Lisans	: 1989 – 1993	Trakya Üniversitesi Müh. Mim. Fak. Mimarlık Bölümü
Çalıştığı Kurum	: 1993 – Devam ediyor	Trakya Üniversitesi Müh. Mim. Fak. Mimarlık Bölümü Araştırma Görevlisi

